

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

Chapter Two

פרק שני

Preface to Chapter 2

Concerning the letters, we learn in the Zohar (Vol I. 231a) "It is written (Gen 49:6) Let not my soul be included in their secrets, among their gatherings be not my honor included etc." R. Aba opened, saying, (Psalms 25:14) "God's secrets to those who fear Him." This means that God's secrets are revealed only to those those who fear sin; and those who fear sin have the lofty mysteries of the Torah revealed to them. What are the lofty mysteries of the Torah? I would say, they are the letter - symbol of permanence, also called the secrets of God, the holy covenant."

פתיחה לפרק ב'

בענין האותיות, איתא בזו"ק ויחי (בראשית רלו) צסודס אל תצא נפשי וגו', רבי אצא פתח ואמר, (תהלים כ"ב י"ד) סוד יכו"ה ליראיו וגו', סוד יכו"ה ליראיו, רזא עלאה דאורייתא לא יכו"ה קצ"ה אלא לאינון דחלי חטאה, ומאן דאינון דחלי חטאה אתגלי לון רזא עלאה דאורייתא, ומאן איכו רזא עלאה דאורייתא, כוי אימא דא את קיימא קדישא, דאקרי סוד יכו"ה ברית קודש ע"כ.

All the secrets of our holy Torah manifest in one of two ways, either in the *Yesod* - Fundament of the male or the *Yesod* - Fundament of the female. This is a basic rule with which to understand secrets of the Torah, they are all either *D'chura* - masculine or *Nukba* - feminine secrets. No secret is ever revealed unless it is through the medium of another. Either through a deep or covered (i.e. feminine) mystery, or else, through a buried or latent (i.e. male) mystery. When we learn about something that it is an unrevealed, invisible or hidden it is the Sefhira of *Yesod* - Fundament in a male secret. And when it is a mystery of mysteries it is the Sefhira of *Yesod* - Fundament in a female secret. As we learn in the Talmud (Ketubot 64a) "He has his desire on the outside, she has her her desire on the inside."

כל סודות תורתנו הק' מופיעות על אחת משתי צחי' או ציסוד זכר או ציסוד נקבה, וזה כלל גדול בכל סתרי תורה, והנן או צחי' דכורא או צחי' נוקבא. ושום סוד אינון נגלית אלא תוך סוד אחרת או סוד עמוק ומכוסה צחי' נקבה, או סוד עמיר וגניז צחי' זכר. וכשנלמד על ענין שהוא עמיר ונעלם משמעתו צספי' יסוד צחי' זכר. וכשנלמד שהוא רזא דרזין משמעתו צספי' יסוד צחי' נקבה, וכדאיתא צס"ס (כתובות ס"ד). זה ילרו מצחון וזו ילרה מצפניס.

It is a law of nature that at the beginning of gestation, conception and formation of every living creature, the seed or nucleus has to divide. In human conception the first split occurs around day four or five, it manifests as a hole in the collection of cells. Some cells contract and move to the edges where they become the amniotic sac and placenta for the protection and nourishment of the embryo, other cells gather at the center and grow into the embryo. This, first division corresponds to the concepts of *Ohr Makif* - Surrounding Light and *Ohr Pnim* - Inner Light, and is not the subject of this discussion. The second division occurs around two weeks after conception, it manifests as a split along the length of the zygote. This split will continue to develop as the embryo grows and will eventually develop into the spinal cord etc. This mirrors the second mishna in the first chapter, as was explained in the preface there, where it was said that the spinal cord in the human mirrors the

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(2)

thread connecting a person to his Creator, i.e. the Simple Desire. Conceptually this represents that axiom known as 'the original thought within the final act'. Desire passes through that thread the way it passes through a spinal cord from *Keter Ehyon* - Supernal Crown to *Keter Malkhut* - Crown of Sovereignty. In the first chapter we also discussed how both verbal and sexual intercourse connect and unite separate people, using the metaphor of the *Milab* - Word of the tongue and the *Milab* - Circumcision of the flesh. This is what the Zohar was referring to when it said, what are the secrets of the Torah, they are the symbol - letter of permanence, the holy covenant, i.e. the *Milab*. Because secrets are things one person hides from another, and the revelation of secrets means the connection of people through their *Milab*. *Otot* and *Otiot* - Symbols and Letters are the stuff of communication. (See Ch I Mishna 9 cit. loc. Twenty two letters)

והנה מחוקי הטבע שבהתחלת הריון ועיבור או ילירת כל בעל חי מחויב הזרע או הגרעין להסדק. בהריון אנושי הסדוק הראשון קרה ארבע או חמשה ימים לילירה והוא כמו נקב בקיבון התאים. יש מהם מזמזמים ללדדים ונעשים שפיר ושליה להגן על הולד, ומהם מתקמלים ומתרכזים לאמלע ונעשים עוצר. וזה הסדוק הקדום צחי' אור מקיף ואור פנים אין כאן מקום ביאורו. ולסוף שבעיים להריון מופיע הסדק השני לאורך העוצר והוא יפתח יחד עם העוצר ויסתעף לחוט השדרה וכו'. וזה פי' המשנה השני כמו שהסברנו בפתיחה שם, שחוט השדרה באדם היא כמו החוט המחבר אדם עם קונו, דהיינו הרלון הפשוט, צחי' המחשבה תחילה בסוף מעשה. שהרלון עוזרת דרך החוט היא צחי' חוט השדרה מן כתר עליון לכתר מלכות. ועוד הסברנו איך שדיבור וזיווג זכר ונקבה מחברים ומיחדים אנשים נפרדים צחי' מילת הלשון ומילת המעור. וזה פי' הזוה"ק שכל סוד הוא צחי' יסוד, שסודות הן דברים שאחד מסתיר מחברו וגלוי סודות הוא חיבור אנשים צחי' יסוד. וכן לאותיות.

Now we come to another fundamental understanding and that is an understanding of the Sefhira of *Da'at* - Knowing. All communication using speech or relationships between individuals happens through the mystery of the Sefhira of *Da'at* - Knowing. It doesn't matter whether it is a man and woman connecting in order to procreate or a teacher and student connecting in order to study Torah. The moment the purpose of the connection and communication is achieved, the instant the student comprehends the words of the teacher of the man and woman reach orgasm, that instant is the moment of the mystery of the Sefhira of *Da'at* - Knowing. It is only at that very moment that there is manifest the latent, ulterior motive; the Simple Desire at the level of the Living God, which is also the level of the Holy Spirit. (see Ch I. Mishna 8 cit. loc Living God) For example, although a man and woman may only be concentrating on their own pleasure, God forbid, and give no mind to the purpose and *Mitzvah* - Commandment to Procreate, nevertheless, at the profoundest depths of their soul at the level of the Ulterior Motive, the intrinsic secret, the implicate order, there is a place of which they be quite unaware, where the real purpose of their coupling is being enacted. All their mind-compelling pleasure was no more than a ruse perpetrated by the prime, natural directive conspiring to get them to that act. Because coupling is a manifestation of the Sefhira of *Da'at* - Knowing which is the manifestation of the *Keter Ehyon* - Supernal Crown in a physical form in the world of action, as was explained previously. (Ch I. Mishna 3) Similarly, when the student comprehends what the teacher is communicating, although the student's comprehension may be different from the meaning the teacher was trying to convey, perhaps as far as from one extreme to the other. nevertheless at the profoundest depths of their soul at the level the Ulterior Motive, the intrinsic secret, the implicate order, there is a place of which they be quite unaware, where the real purpose of their studying is being enacted. All the meaning the teacher intended to convey; to teach that line of text or that rule or concept was no more than a means, like a lever, utilized by the idea already innate and latent in the mind of the student which was struggling to manifest itself into the student's consciousness, at the level of (Chulin 19a) "Streams swell into rivers and spread." Rashi (ibid.) explains the concept thus: "Each stream spreads in those areas it is already used to flowing.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(2)

I.e. every place follows the path of its particular intellectual endeavors. There were places in Babylon where people followed the customs of Rav and Samuel. Other places did not follow them." So it is in the relationship of teacher and student, the Torah spreads into every place within the channels of its accustomed flow. That is to say, in the mind of the student things are understood in the way they used to being understood and not necessarily what the teacher thought was being taught. This explains the mystery of *Da'at* - Knowing, it works at a number of different levels simultaneously. And all of the operate in the Sefhira of *Yesod* - Fundament, because *Da'at* - Knowing and *Yesod* - Fundament are two stations on the same line down which the Simple Desire flows from the source.

ועכשיו זה על עוד ביאור יסודי הוא סוד הדעת. דע כי כל קשר הדברות או חיבור יחסי בין חנשים זה צסוד ספ"י דעת. ואין חילוק צזה עם היא התקשרות זו"נ לפו"ר או הרצ עם התלמיד ללמוד תורה. ואותו הרגע צו הכוונה משתלמת למטרתה כשהתלמיד משיג מה שרצו אומר, או שאיש ואשה מגיעים להזרעה. אותו הרגע זה צסוד הדעת כמוצן. כי צאותו רגע מופיע הרצון הכמוס צחי' אלקים חיים, צחי' רוח הקודש כמו שמצואר צפרק א' משנה ח' עיי"ש. ולדוגמא, אע"פ שהאיש או האשה מכוונים רק להנחת עגמס ח"ו ולא לקיום מצות פו"ר, אעפ"כ צעומק מצולות נפשם צחי' סוד כמוס, יש שם מקום שהם צעגמס לא עומדים עליו, ושם משתלמת מטרת זיווגם. וכל העונג שחשצו עליו לא היה אלא כמו תחצולת הפקידה העצמית לרמות אותם למעשה ההוא. כי זיווג הוא הופעת ספ"י דעת שהיא הופעת כתר עליון צצורה גשמי צעולם העשיה כמו שפרשנו לעיל צפרק א' צפתיחה למשנה ג' עיי"ש. וכן כשהתלמיד משיג מה שרצו מלמדו אע"פ שהשגת התלמיד משונה מכוונת הרצ מן הקלה אל הקלה, אעפ"כ צעומק מצולות נפשם צחי' סוד כמוס, יש שם מקום שהם צעגמס לא עומדים עליו, ושם משתלמת מטרת תלמודם. וכל כוונת הרצ להורות שיטה או דקדוק או סצרה זו לא היה אלא כמו תחצולת הרעיון שצהצנת התלמיד להודיע ולנחת לחוץ צסוד נהרה ונהרה ופשטיה, כפרש"י (חולין יח.) כל נהר מתפשט צמקום שהוא רגיל שם כלומר כל מקום הולך אחר מנהגו איה דוכתא צצבל דנהיגו כרצ ושמואל ואיה דוכתא דלא נהיגו כוונתייהו ע"כ. וכן צין הרצ והתלמיד התורה מתפשטת כל מקום אחר מנהגו, כלומר שצמוח התלמיד מוצן מה שמוחו עלול להצין ולאו דווקא מה שכוון עליו הרצ. וזה סוד הדעת שהיא פועלת על כמה וכמה דרגות צצת אחת, וכולם צצחי' ספ"י יסוד כי דעת ויסוד הם שני מעמדות צקו צו ירדת הרצון הפשוט ממקרה.

Mishna 1

Twenty two letters of Yesod. Three mothers, seven doubles and twelve simples. Three mothers, Alef, Mem and Shin, founded in the pan of credit and the pan of debt, with the tongue of decree tips the scale between them. Three mothers, Alef, Mem and Shin. Mem is silent, Shin hisses and Alef tips the scale between them.

משנה א'

עשרים ושתים אותיות יסוד, שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות. שלש אמות אמ"ש, יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בנתיים. שלש אמות אמ"ש, מ' דוממת, ש' שורקת, א' חק מכריע בנתיים.

Preface to Mishna 1

This Mishna develops the idea of the three mothers, the letters - א - Alef, - מ - Mem and - ש - Shin. The mystery hidden within these three letters is that of the three biblical matriarchs, Eve, Sarah and Miriam.

- א - *Alef* represents Sarah at the level of *Ruach* - Breath, as we learn in the Talmud (Megilla 14a) It is written, (Gen 11:29) Haran father of Milka and father of Yiska." R. Isaac said, "Yiska was Sarah; and why was she called Yiska, because she was - סכה - *Soche* - Prophesying with the Holy Spirit, as it is written, (Gen 21:12) "Everything Sarah your wife tells you to do, listen to her voice."
- מ - *Mem* represents Miriam at the level of *Mayim* - Water, as it is written (Num. 20:1) "Miriam died there." "And there was no water for the people." In the Talmud (Taanit 9a) we read, "The well of

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(7)

water [in the wilderness] was in merit of Miriam. When Miriam died the well disappeared, as it is written immediately after her death, "And there was no water for the people."

- ש - *Shin* represents Eve at the level of *Esh* - Fire, as was explained in the preface to Ch. I Mishna 11. The reason Eve disobeyed the prohibition against eating of the Tree of Knowledge of Good and Evil is because that was her instruction, written into the element of Fire which she represents. Her primary command is to disobey the secondary commands with which she is programmed. That is the first commandment Eve is instructed by God, to rebel and ignore her instructions. This is the meaning of the element of Fire, for without it the world cannot exist. That's why she is called Mother of all Life.

פתיחה למשנה א'

במשנה זו מתפתח ענין שלש אמות, אותיות אמ"ש. וסוד שלש אמות הללו הן חוה ומרים ושרה אמנו.

- אל"ף בחי' שרה בחי' רוח, כדאיתא (מגילה י"ד). דכתיב אזי מלכה ואזי יסכה ואמר רבי יצחק יסכה זו שרה ולמה נקרא שמה יסכה שסכתה ברוח הקדש שנאמר כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולי².
- מ"ם בחי' מרים בחי' מים, כתיב (צמדבר כ' א') ותמת שם מרים וגו'. ולא היה מים לעדה וגו'. ואיתא (תענית ט'). צאר צזכות מרים וכו' מתה מרים נסתלק הצאר שנאמר ותמת שם מרים וכתוב בתריה ולא היה מים ע"כ³.

2. וכדאיתא (ירושלמי סוטה כט). רבי יוחנן צשס ר' לעזר צי ר' שמעון לא מלינו שדיבר המקום עם אשה אלא עם שרה בלצד וכו'. אמר רבי צירי כמה כירבורי כירבורים הקצ"ה מתאורה לשמוע שיחתן של צדקניות (צראשית י"ח ט"ו) ויאמר לא כי צחקת ע"ב. וכן מוצא צמדדרש רבה צכמה מקומות. דע כי צצואת שרה אמנו היתה צמדדרגה אחרת לגמרי משאר צביאים, והכתוב מספר דצורי הקצ"ה עם שרה צצופן שלא נמלא צשום מקום. שמתחלה היה דצבור עם הצרהס דכתיב, (צראשית י"ח י"ג) ויאמר ד' אל הצרהס למה זה צצקה שרה לאמר האף אמנס אלד ולני צקנתו. היפלא מד' דצב למועד אשוב וגו'. ולא דצב הקצ"ה עם שרה כלל, והצצואה היתה רק לצצרהס. וכתוב שם, ותכחש שרה לאמר לא צצקתי כי יראה וגו', ומיד מספר לנו הכתוב שהקצ"ה דצב אהה, ויאמר לא כי צצקה. ולמה לא הוצק לאמר ויאמר ד' לשרה. ואע"פ שאינו צקי צכל הדצרות וצכל דצרי הצביאים שנאמרו צעשרים וארצעה ספרי תנ"ך אצל כמדומני שלא נמלא עוד כזה דצב שתחיד הדצבור עם הצביא ולא פירש לן הכתוב מהותו למי ולמה. וציאורו נ"ל כי צצואת שרה אמנו היתה צצוד הרוח הנמשכת מן רוח הקודש כמצואר צפרק א' משנה ח' ט', צחי קול ורוח ודצבור, שלראשיתו אין חקר ולתכליתו אין קצצה, ולפיכך לא הוצרך לפרש הדצבור היכן ומתי התחילה.

We learn in the Palestinian Talmud (Jer. Sotah 29a) R Jochanan - in the name of R. Elazar b R Shimon - said, 'We don't find God speaking with any woman in Scripture except with Sarah alone...' R. Biri said, 'What a circuitous and tediously roundabout way did God fashion to fulfil his desire to listen to the talking of righteous women, as it is written, (Gen 18:15) And [God] said, "No! but you did laugh."' It is similarly described in the Midrash Rabbah in numerous places. Note: The prophecy of Sarah was fundamentally and qualitatively different from that of the other prophets. The Torah describes the dialogue between God and Sarah in terms not found anywhere else in Scripture. The text says, 10 [God] said, "I will surely return to you at this time next year; and behold, Sarah your wife will have a son." And Sarah was listening at the tent door, which was behind him. 11 Now Abraham and Sarah were old, advanced in age; Sarah was past childbearing. 12 Sarah laughed to herself, saying, "After I have become old, shall I become young, my lord being old also?" 13 And the LORD said to Abraham, "Why did Sarah laugh, saying, 'Shall I indeed bear a child, when I am so old?'" 14 "Is anything too difficult for the LORD? At the appointed time I will return to you, at this time next year, and Sarah will have a son." 15 Sarah denied it however, saying, "I did not laugh"; for she was afraid. And [God] said, "No, but you did laugh." From the text it is clear that God was talking only to Abraham and not to Sarah. Yet when the text tells us God says, "No, but you did laugh." it is not preceded by the usual biblical introduction: "And God spoke to Sarah, saying." Now, while I am not totally conversant with all of Holy Scripture, as far as I know there is nothing like it, that God speak to someone without the text first telling us that God spoke. It seems to me that what is being said with this omission is most important. Sarah's prophecy is at the level of *Ruach Hakodesh* - Holy Spirit, which, as was explained above, (Ch I. Mishna 8-9) comprises Voice, Breath and Speech, whose beginning cannot be fathomed nor its purpose limited. That's why the Torah does not need to introduce her prophecy.

3. ובספ' הק' אש קודש מוהר"ר קלונמוס קלמיש הי"ד מפיאסלנה פרי חקת שנת תש"צ, סוף ד"ה ואפשר כי רש"י, וז"ל, וזה אף היא צנשיקה מתה, ומפני מה לא נאמר צה על פי ד', שאינו דרך צבוד של מעלה, היינו הא שצאה למדרגה גדולה כזו לא היה צבהעוררות של מעלה ורק צאתערוחא דלתתא לכן לא שייך לומר על פי ד', וכיון שמקור עצבותה צה הוא, וממנה נוצע, לכן הצאר מקור הנוצע מים חיים קדושים, היתה צצכותה עכ"ל. ושם ד"ה היוולא לנו, צא"ד, וכן כל זמן שחי' מרים, וכנ"ל כיון שלא היתה מלווה ועושה סימן הוא שעלייתה לרום צדקתה היתה צתשוקה יותר חזקה ממנה, לכן היתה יכולה גם להאיר לישראל תשוקה שיסתקקו לד', ושיהיו זוכים שאורות העליונים שהמשך משה רבינו יצו לקבל וכו' אצל משנסתלקה מרים, לא היה להם תשוקה כל כך לכן לא צבו לקבל אורו של משה ממרום וכו' עיי"ש אריכות דצרי קדשו

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ה)

♦ שי"ן צחי' חוב צחי' אש, כמו שהסברנו בפתיחה לפרק א' משנה י"א, לזאת עצרה חוב על הזווי לא לאכול מעץ הדעת טוב ורע כי יסודה צחי' אש, שתוכניתה לעבור על הזוויים שנלטהו בהם בשגם זו זווי בתוכניתה. כי כן לוב הבורא ית' שתמרד ותסרב צווייה צחי' יסוד האש. כי בלי זה לא תקיים העולם, והיא נקראת אש כל חי'.

In order to clarify this issue somewhat, to understand how it might be that Eve did the right thing in eating from the Tree of Knowledge of Good and Evil it may be useful to explain the Mishna (Shabbat 2:2) “Whoever extinguishes the candle because of fear of gentiles, because of fear of

וינעים לך.

Mei Hashiloach (R. Kalonymos Kalmish Shapira of Piacezno) Chukath 1942. (cit. loc. And so) And so, if Miriam also died with the Mystical Kiss, why then does the verse not say that Miriam died at the mouth of God? And how does the statement, ‘Because it was not the respectful way from on high’ answer this question? We have established that Miriam attained her exalted level not as a result of an arousal from on high, but entirely through an awakening from below. In light of this it is simply not accurate to say of Miriam, ‘at the mouth of God’. The source of Miriam's worship originated within herself, flowing out of her, and so it was truly Miriam's merit that provided the wellspring, the source from which flowed the living, holy water that sustained all the Jewish people. (ibid. cit. loc. While Miriam) While Miriam was alive, as we said above, she performed even those deeds that she was not obliged to perform. It was obvious that the force driving her to such exalted heights of piety was an exceptional yearning that gushed out from within her. With it she was able to inspire the whole Jewish people with a longing to yearn for God, and to prepare themselves properly to receive the supernal Light that our teacher Moses was to bring down for them. As we have already quoted previously from sacred literature, our teacher Moses was equerry to the King. His function was to bring down the Light from Above. But once Miriam died, the Jewish people were no longer able to access this great yearning, and so they were no longer properly prepared to receive the Light that Moses brought down from Above.

4. כדאיתא בספר תפארת יוסף, רדזין, דף כ"ז. עניני פורים, וז"ל בא"ד, הענין בזה כדאיתא בש"ס (חולין קל"ט) המן מן התורה מניין שנאמר המן העץ אשר צויתך לבלתי אכול ממנו אכלת היינו שזאת השאלה שאל השי"ת את אדם הראשון היאך יכול לדמות דעתך שזה העץ אשר צויתך לבלתי אכול ממנו אכלת ועצרת על הזווי הלא צראתי אותך לתכלית הטוב ע"כ. ופי' זה שאכל אדם הראשון מן העץ צוודאי לא אכל נגד רצונו ית' ולא עבר על דברו כלל, ועיקר חטאו היה שחשב שעבר על רצונו ית'. וזה היה צעלל הנחש שהשתמש בהסתר להטעות את האדם שיחשוב שניתק ח"ו ממקורו, ולזה ממשך בגמ' שם אסתר מן התורה מנין, ואנכי הסתר אסתיר וכו', שצדיק כמו צימי אחשוורוש שנדמה להם שהשתחוו לאלם ונתחייבו כלייה ח"ו, כן באכילתם מעץ הדעת טעו אותו עשות. ואיתא בש"ס (כחצות ס"א) עולה עמו ואינה יורדת עמו וכו' ר' אלעזר אמר מהבא כי היא הייתה אש כל חי, לחיים ניתנה ולא ללעז ע"כ.

Tifferet Yosef (Radzyn) pp. 53a Purim: “To explain the Talmudic discussion; (Chullin 139b) Where is there a hint to Haman in the Torah? It is written, *Hamin ha'eitz*. ‘Can you have eaten of that tree from which I commanded you not to eat?’ Don’t read it, *hamin*, rather read it, Haman. Returning to what we discussed above, how could one imagine that in spite of this divine loving-kindness it is possible to commit a deed resulting in irretrievable and total destruction. How can one conceive of a sin that precludes us from returning to the light? That’s what the Talmud meant when it asked what hint is there to Haman (to conceive of oneself as irredeemably damaged: tr) from the Torah? And answers that it is written, ‘*hamin ha eitz*?’ ‘Can you have eaten of that tree from which I commanded you not to eat?’ The question that God is really asking Adam is this; do you think for a moment that you could have eaten from any tree, if I really commanded you not to eat of it, how could you imagine that you can transgress My commandment. Don’t you know, isn’t it obvious, that I created you for a good purpose?’ The meaning of the Tifferet Yosef is as follows: Adam’s eating of the Tree of Knowledge was obviously not against the will of God, and he did not transgress any prohibitions. The chief element of Adam’s sin is in thinking that he was capable of acting contrary to the will of God. This was the subtle doing of the serpent who used the cover of concealment of the divine to convince Adam into thinking he was completely cut off from his source. This explains the continuation of the Talmudic discourse: “Where is there a hint to Esther in the Torah? It is written, *Anochi Hastair-Astir*. ‘I will surely hide My face.’ Do not read it *Hastair-Astir*, but *Esther*.” Because in her time the exact same thing occurred. Jews thought, that by bowing down to an idol they had completely cut themselves off from their source of holiness, the way Adam and Eve thought. And we learn in the Talmud, (Ketubot 61a) “She rises with him but does not descend with him etc.”. R. Elazar said, we learn that law from here, it is written, (Gen 3:20) Adam named - חוה - *Chava* - Eve because she is the mother of all - חי - *Chai* - Life. Eve’s purpose is life and not pain.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(1)

thieves or because of evil spirits, or for the sake of a sake person being able to sleep, then their transgression is not an offence.” Obadia of Bertinoro (ibid) explains the technical terms of the mishna as follows. “Because of fear of gentiles - such as the Persians who do not allow people to burn any lights or fire except that which is kindled in their temples. Because of fear of kidnappers - so that they not see anyone there, lest set upon him. Because of evil spirits - the spirit resting upon him, for when he does not see himself it is easier to bear himself.” Maimonedes (ibid.) explains evil spirits as a sort of illness which comes upon people with black bile (who are melancholy) which does not allow them respite unless they are in darkness and secluded from people. (ibid mishna 6) “Because of three reasons women are wont to die in childbirth, because they are not zealous with the *Mitzvah* - Commandment of *Niddah* - Menstruants, *Challah* - Tithing dough, and *Hadlakat HaNer* - Kindling Shabbat Candles.” The question is this. Why does this mishna come here in the tractate of *Shabbat* and not in the earlier tractate of *Challah* or the later one of *Niddah*? Furthermore, we learn in the Yalkut Shimoni (Lev. 15 Remez 571) “The kindling of lights taught by the rabbis, from where is it derived. how do we learn that one ought to be zealous about kindling Shabbat lights, as it is written, (Isa. 58:13) “Call Shabbat a pleasure.” This refers to the lights. And why was it given to women to perform? God said, “She extinguished the light if the world, as it is written (Prov. 20:27) “The candle of God is man’s soul,” that’s why she is adjured to observe this *Mitzvah* - Commandment.” The question then is different. How can it be that as a punishment for sinning she is given a *Mitzvah* - Commandment. Does that not mean the sinner profits?

ולברחיב זיאר ענין חוב זאכילתה מען הדעת טוב ורע נ"ל, תן צמשנה שבת פרק צ' משנה ה', המצבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים, מפני לטמים, מפני רוח רעה, ואם צשציל החולה שיישן, פטור. וכו' ופירש הרע"ב וז"ל מפני גוים - כגון פרסיים שאין מניחין להדליק אור ציום אידם אלא צצית עצודת כוכצים שלהם: מפני לטמים - שלא יראו שיש שם אדם ויצואו עליו: מפני רוח רעה - השורה עליו, וכשאינו רואה נוח לו. ורמז"ס פירש רוח רעה מין ממניי החולי הבא לצעלי המרה השחורה שלא ינחו אלא כשישבו בחושך ובהסתרה מצני אדם: ושם צמשנה ו', על שלש עצרות נשים מתות צשעת לדתן, על שאינן זכירות צגדה וצחלה וצהלקת הנר ע"כ. וקשה מאי שייכות משנה זו דווקא לכאן ולא צמסכת חלה או מסכת גדה. ועוד הו' מוצא צילקוט (ויקרא ע"ו רמז תקע"א) הלקת הנר דתנו רבנן מנין שחייב אדם להיות זכיר וזריז צהלקת הנר שנאמר (ישעי' נ"ח י"ג) וקראת לשבת ענג וגו', זה הלקת הנר. ולמה נמסר ולאשה אמר הקדוש צרוך הוא היא צבתה נרו של עולם שנאמר (משלי כ' כ"ז) נר אלהים נשמת אדם וגו', לפיכך תשמור מצות נר, עכ"ל. וקשה הלא אם כן מלינו חוטא נשכר.

It may be explained using the midrash (Yalkut Gen. 2, Remez 25) whose source is the Pirke D'Rabbi Eliezer (Gen. 12) “The ministering angels said to God (Psalm 144:3-4) “Lord, what is man that you know him? Son of man, that You esteem him? Man is like a breath; his days are but a shadow that passes away.” God answered, “All those praises with which you adore Me on high, he does more below to unify My Name, and what’s more, he calls Names.” When the angels saw that, they said, ‘If we cannot conspire to bring him down by sinning we will not be able to overcome him. So, Samael was the the greatest minister in heaven; *Chayot* have four wings, *Seraphim* have six wings but Samael has twelve wings. What did Samael do, he took his sect and descended and examined all the creatures and found none among them wise enough to be able to do evil as the serpent, as it is written, (Gen 3:1) The serpent was more sly than all other creatures.” The serpent look like a camel, so Samael climbed up and rode upon it. All the while the Torah was shouting out, (Job 39:18) “At the time on high she lifts herself up,” Oh, Lord, “She laughs at the horse and at his rider.” A parable, to what does this compare; To a man who has an evil spirit in him and does whatever the evil spirit would have him do, and whatever he says is only what the evil spirit makes him say. Thus it was with the serpent, everything it did was only at the behest of Samael.”

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(1)

ואפשר לבאר עפ"י מה דאיתא בילקוט שמעוני (בראשית ז' רמז כה) (ומקורו בפרקי דרבי אליעזר, בראשית י"ג) וז"ל הילקוט, אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה (תהלים קמ"ד ג' - ד') מה אדם ותדעו וגו', אדם להביל דמה וגו', אמר להם מה שעתה כלכם מקלסין אותי בעליונה הוא מיחד שמי בתחתונה ולא עוד אלא שקורא שמות, וכיון שראו כן אמרו אם אין לנו זאין בעלך שיחטא לפני זורא אין לנו יכולין לו, והיה סמאל שר גדול בשמים וחיות מארבע כנפים ושרפים משש כנפים וסמאל משתים עשרה. מה עשה סמאל לקח כת שלו וירד וראה כל הבריות ולא מלא זבהם חכם להרע כנחש שנאמר (בראשית ג' א') והנחש היה ערום וגו', והיתה דמותו כעין גמל ועלה ורכב עליו והיתה התורה לו עקת (איוב ל"ט י"ח) כעת צמרום תמריא וגו', רזון כל העולמים (שם שם) תשחק לשום ולרכבו וגו', משל למה הדבר דומה לאדם שיש בו רוח רעה כל מעשים שהוא עושה וכל מה שמדבר אינו מדעתו אלא מדעת רוח רעה שיש בו כך הנחש כל מעשים שעשה לא דבר אלא מדעתו של סמאל, עכ"ל.

This midrash contains three precise ideas. 1.) The ministering angels wanted to harm Adam. This corresponds directly to the mishna concerning someone who extinguishes a candle because of fear of gentiles, such as the Persians who do not allow people to have lights except in their temples. This is exactly what the angels wanted, not to allow the light of humanity to exist, only that light they had in their realm was to be allowed. And from the response God gave them, "All those praises with which you adore Me on high, he does more below to unify My Name, and what's more, he calls Names." God was telling them that they have no right to undermine the man, saying, what business has a human to sing God's praises, praising God is an angelic endeavor only. Eve was the one who sensed what was happening, that angels were jealous, that they were plotting and threatening Adam's great light. What did she do, she extinguished the light in order to protect him from them. 2.) The ministering angels said, 'If we cannot conspire to bring him down by sinning we will not be able to overcome him.' Just like the kidnappers Obadiah mentions, 'So that they not see anyone there, lest set upon him.' Eve sensed that the angels were conspiring against Adam to kill him. That's why she did what she did, extinguishing his light in order to save him from them. 3.) The midrash continues, A parable, to what does this compare; To a man who has an evil spirit in him and does whatever the evil spirit would have him do, and whatever he says is only what the evil spirit makes him say." This corresponds to what Obadiah of Bertinoro says, "Because of evil spirits - the spirit resting upon him, for when he does not see himself it is easier to bear himself." This is exactly what happened to Eve, as we learn in the Talmud, (Shabbat 146a) "When the serpent came upon Eve it injected her with corruption." When Eve saw that she had been infected with corruption by the serpent which injected her with the knowledge of Samael, (sic *Da'at* - Knowledge) there was nothing for her to do, she had no choice but to extinguish the light so she might not have to look at herself, as we learned in the mishna in Shabbat.

והנה צמדדש זה נאמר שלשה דיוקים. א.) אמרו מלאכי השרת וכו', פי' כמו הפרסיים שהציה הרע"צ צפירושו וז"ל מפני גויים - כגון פרסיים שאין מניחין להדליק אור זיום אידם אלא צצית עצודת כוכבים שלהם ע"כ, והוא צדיוק ערעור והתנגדות המלאכים נגד האדם, כנראה מתוך תשובתו שהשיב להם הקב"ה מה שעתה כלכם מקלסין אותי בעליונה הוא מיחד שמי בתחתונה ולא עוד אלא שקורא שמות ע"כ, שאין לכם לערער עליו לאמר למה לו לאדם לקלם לי הלא שייך רק בשמים. והרגישה חוה שהמלאכים מתנגדים ומתקנאים לאורו הגדול של אדם הראשון ועשתה מה שעתה וכצתה אורו להילוו מידם. ב.) אמרו [מלאכי השרת] אם אין לנו זאין בעלך וגו', פי' כמו הליסטים שהציה הרע"צ וז"ל מפני לסטים - שלא יראו שיש שם אדם ויצואו עליו ע"כ, והוא צדיוק מה שצקשו המלאכים לעשות לאדם הראשון. והרגישה חוה שמתנכלים עליו להרגו ועשתה מה שעשתה וכצתה אורו כדי להילוו מידם. ג.) משל למה הדבר דומה לאדם שיש בו רוח רעה וכו', פי' הרוח רע שהציה הרע"צ וז"ל מפני רוח רעה - השורה עליו, וכשאינו רואה נוח לו ע"כ, והוא צדיוק מה שקרא לחוה כדאיתא (שבת קמ"ו.) בשעה שצא נחש על חוה הטיל צב זוכמא ע"כ. מכיון שראתה חוה את עצמה מזוהמת אחר שצא עליה הנחש צדעתו של סמאל, דעתו דייקא, לא היה לה צרירה אלא לכצות את האור כמו שאיתא מצשנה שצת.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ח)

From this explanation it appears obvious that Eve was guiltless and did not deserve any sort of punishment. Any one of the three given reasons would have sufficed to establish her innocence. On the contrary, her only intention was to protect Adam from harm at the hands of angels, She deserves the reward of the *Mitzvah* - Commandment of lighting candles., because the reward for *Mitzvah* - Commandment is a *Mitzvah* - Commandment.

נמלאת חוב פטורה מעונש משלשה טעמים הללו, ואדרבה בקשה להגן על אדם הראשון שלא יזיקו לו בעלי הכנפים ומגיע לה שכר מלוא מלוא.

Mishna 1

Twenty two letters of Yesod. Three mothers, seven doubles and twelve simples. Three mothers, Alef, Mem and Shin, founded in the pan of credit and the pan of debt, with the tongue of decree tips the scale between them. Three mothers, Alef, Mem and Shin. Mem is silent, Shin hisses and Alef tips the scale between them.

משנה א'

עשרים ושתים⁵ אותיות יסוד, שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות. שלש⁶ אמות אמ"ש, ⁷יסודן⁸ כף זכות⁹ וכף חובה

5. אותיות יסוד: פ"י אותיות יסוד כולן בצחי' לדיק יסוד עולם. כי האותיות עלמן מזדווגות אחת עם השני להוליד מילים. והאותיות עלמן מתחלפות ונמתחות ברל"א שערים ישר, ובעוד רל"א שערים הפוך כדלהלן, וכל אות ואת ממזוג בתגויו ונקודותיו וטעמיו כדלהלן, נמלא כל אות מן כ"ב אותיות מלא וגדוש רזין ומסתרין שזכו הארות האותיות כי אור בגימטריא רז, והסוד הכמוס תוך האות היא האור הגנוז. ובהאגוס מתפשטת צניוהם הדעת.

Letters of Yesod: Also called Foundation Letters. What this means is that the letters are all at the level of the Sefhira of the Tzadik, Foundation of the World, i.e. *Yesod* - Fundament. Because the letters themselves connect to one another to give birth to words. The letters themselves change and permute through 231 Gates in one direction and 231 gates in the other direction, as will be explained. Every letter is a blend of basic properties, shape, sound, vocalization and tone, as will be explained. Therefore each of the 22 letters is packed and crammed with meanings and allusions which is what is meant when they are said to filled with Divine Light. - אור - *Ohr* - Light has the same *Gematria* - Numerical Value as - רז - *Raz* - Secret. The mysteries hidden within each letter are the hidden-light referred to. When letters are bound together into words with meaning, then *Da'at* - Knowing is present.

6. אמות: למח קרא אותן אמות. איתא (צ"ק 3) מדקתני אבות מכלל דאיכא חלודות ע"כ. וקשה, מדקתני אמות מכלל מאי, ולמה לא פ"י לן מאי קא נפקא מינה. אלא ודאי יש סוד כמוס בגווה. וזכו פירושו, מדקתני אמות ולא אתפרשי מכלל דאיכא סודות כמוסין ורזין עמיקין. אמות, מגזרת (במדבר כ"ב ט"ו) ושם האשה המכה המדינית כוזבי בת אור ראש אמות וגו'. כי לאוס צא מגזרת אס. עיין פ"י הכתב והקבלה, שם, וז"ל, וכשייבא בגוי מושל על עמים וגוים רבים יקרא בגוי המושל בערך שאר העמים המונבגים על פיו צאם אומה, מלשון אס שיהא בערך אליהם כערך האס אל הבנים (מוטטערפאלק) ע"כ.

Mothers: Why are they called Mothers? Generally speaking, in rabbinic literature, when a class of something has descendents, or offspring or corollary that category is known as a Father, as we find in the Talmud, (Bava Kama 2a) "Since the Mishna calls them Fathers [of damages] by implication there must exist Children [lesser] damages." Thus we find 39 classes of forbidden work on the Sabbath called 39 Father Works, etc. because they each have subcategories. What then is the implication of Mothers if not descendents or lesser categories.? Why does the Mishna not tell us why it chose to call them Mothers and not Fathers? Obviously there is some mystery here, and that is precisely the reason that no reason is given, because Mothers implies mysteries. To paraphrase the Talmud, "Since the Mishna calls them Mothers, by implication there must exist hidden and buried secrets." The source of the word Mothers is found in Numbers (25:15) "The name of the woman who was smitten, the Midianite, was Kozbi b Tsur; he was Head (*Oomot*) Mother of the House of the Father, in Midian." The Hebrew word - אומה - *Ooma* - People/Nation has the same root as - אמות - *Imot* - Mothers. In the commentary, HaK'tav V'Hakabalah to the verse in Numbers, this is explained as follows. When one nation rules over a number of other nations then the dominant culture is referred to as the *Oomah* - Mother in relation to the others, because the dominant culture is as a Mother relative to her children, i.e. Motherfolk.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(2)

¹⁰ ולשוון ¹¹ חק ¹² מכריע בנתיים. שלש אמות אמ"ש, ¹³ מ' דוממת, ¹⁴ ש' שורקת, ¹⁵ א' חק מכריע בנתיים.

7. יסודן: כמו יסוד דין. כי אלו שלש אמות הן יסוד הדינים.

Founded: The Hebrew word - יסודן - *Yesodan* - Founded is comprised of two words, as though it has written - יסוד - *Yesod* - Fundamentals of Judgment. Because these three mother letters are the basic components of all *Din* - Judgment.

8. כף זכות: כדאיתא (אבות א' ו') והוי דן את כל האדם לכף זכות. למה כל האדם ולא רק כל אדם. אלא כל האדם דייקא, ר"ל אפילו אותו חלק אשר יש בו קלת חטא, גם אותו חלק חדון לכך זכות, ולא רק החלק הזכאי שצטערו תזכה החייב, ודו"ק.

Pan of Credit: As we learn in the Mishna (Avot 1:6) "Judge all people in the pan of credit." The literal translation of the text reads, Judge all of the person etc. why doesn't it say judge everyone? The meaning is this; Judge all of the person - not just those parts you think innocent - in the pan of credit. Even those parts of person you think sinful, should be judged favorably, not just those innocent parts in whose credit you think the whole person deserves clemency.

9. וכף חובה: ואל תהוי דן אותו לכף חובה. וחייב לפשפש עד שימצא איזו זד להגיד עליו זכות אפילו באותה מעשה עלמה.

Pan of Debt: Do not judge the person in the pan of debt. Keep on looking until you find something meritorious in this very person's act itself.

10. ולשוון: כדכתיב (משלי י"ח כ"ח) מות וחיים ביד לשון וגו'. כי גם אחר המעשה אפשר להפכו כולו מן הרע אל הטוב ע"י דבור, כשפורט ענינו וכוונתו בפירוש ומאיר בדיבור על המעשה שכל המעשה לא היה כמו שנראה לעין, אלא שכוונתו בעשיית המעשה היה כך וכך. נמצא שאין המעשה סוף הדבר כלל, אלא מחשבתו הקדומה הנפרט בדברו לאחר המעשה היא סוף דבר. ועיין זוכ"ק (בראשית רמ"ו:) תא חזי מחשבה ראשיתא דכלא, ובגין דאיהי מחשבה איבי לגו סתימא ולא אחיידע, כד אחפשט האי מחשבה יתיר אתיא לאתר דרוחא שריא, וכי' וכי' ואף על גב דאיהו סתיס, האי רוחא אחפשט ואפיק קלא, כליל מאשא ומיא ורוחא וכי', והאי קלא כללא דכל שאר חילין. וקלא דא מדבר לדבור, ודא יחיב מלה בתקונה, בגין דקול אשתלח מאתר דרוחא, ואתי לדברא מלה, לאפקא מלין תרילין, וכד תסתכל דדרגין, הוא מחשבה, הוא בינה, הוא קול, הוא דבור, וכלא חד, והיא היא מחשבה ראשיתא דכלא, ולא הוי פרוד, אלא כלא חד וקשורא חד, דאיהו מחשבה ממש אחקשר צאין, ולא אפרש לעלמין, ודא הוא (זכריה יד ט) יכו"ב אחד ושמו אחד. ועל דא הנותן אמרי שפר כתיב, דא גופא, סיומא דגופא דא דכתיב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין וכי' ע"כ.

Tongue: As it is written, (Prov. 18:21) "Death and life in the hand of the tongue." Even after an act is finished it may yet be changed from an evil act to a good one by the explanation through speech. By explaining an act post-facto it may then be seen and understood in quite a different light, what was originally seen as an evil may be explained and shown to have been good. If the original intention is newly explained and understood, that can change everything, too. As a result, it is not the act which is the final thing, but rather the original intent that only came to light at the end, after the act. The Zohar (Vol I. 246b) "Come see, Thought is at the beginning of everything. And because it is thought it is inside and therefore hidden and unknown. When the thought has time and space to propagate it reaches the place of the Spirit, etc. etc. And even though it is hidden, that spirit spreads and becomes voice and sound comprising fire and water and breath etc. That voice contains all other powers. It is the voice which speaks all words and produces finished words because the voice comes from that place of the Spirit. It comes to speak the word and to express straightforward speech. When you examine the levels you find it is all one thing; the thought which is Binah - Understanding, the voice, the word, everything is one, it is the original thought, the beginning of everything. There was never any split, everything is still tied together in a single knot. The very same Thought is tied to the original *Ain* - No Thing, nothing has been separated forever. This is the meaning of the verse, (Zach 14:9) "YHVH is One and His Name is One". This is why [Naftali is called the one] "who gives beautiful words." This is the body, the end of the body, this is what is meant by the verse, "A fruitful son is Joseph, a fruitful son on the fountain."

11. חק: מגזרת (בראשית ע"ז ה') אכני נתתי שפחתי בחיקך וגו'. וכן (יחזקאל מ"ג י"ד) ומחיק הארץ עד העזרה וגו' פרש"י ז"ל מן היסוד מקרקע הארץ ע"כ.

Decree: The source of this word - חק - *Chak* is cognate with the word, (Gen 16:5) "I have given you my maidservant

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(1)

in your *Chaik* - Bosom.” Also (Ezek 43:14) “From the *Chaik* - Bosom of the earth to the courtyard.” Rashi (ibid) translates the verse to mean from the *Yesod* - Foundation; from the ground of earth.

12. מכריע בינתיים: ופשוטו מובן שיש ציד הלשון כח להכריע ר"ל לחרון ולקצב שניהם לכך זכות או לכך חובה, והוא הכרעה מלשון צדך כורע פי' בעל כרחו. והוא שיטת רבי עקיבא, עיין לקמן (פרק ג' משנה ג'). ומצרייתא דרבי ישמעאל י"ג מדות שהחורה נדרשת בהן נראה שיש זה מחלוקת תנאים. עיין בספרא ויקרא (י"ג מדות פרק ז' פסקא ז') שני כתובים המכתיבים זה את זה עד שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם. כיצד כתוב אחד אומר וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר, וכתוב אחד אומר מן השמים השמייעך את קולו ליסרך, הכריע השלישי כי מן השמים דברתי עמכם מלמד שהרכין הקצ"ה שמי השמים העליונים על הר סיני ודבר עמהם ע"כ, והוא הכרעה פי' דבר העושה שלום בין ההפכים שסותרים זה את זה. לא שמכריע ובוחר באחד מצנייהם אלא שמכריע ששניהן אמת ואין צנייהם מחלוקת. אולם דברי רבי עקיבא אינם מתאימים לפי זה, דאיתא צמילתא (פרשת צא ד') רבי עקיבא אומ' כתוב אחד אומ' וצחת פסח ליי' אלהיך לאן וצקך וכתוב אחד אומר מן הכשבים ומן העזים תקחו כיצד יתקיימו שני מקראות הללו אמרת זו מדה צתורה שני כתובים זה כנגד זה וכתרין זה על ידי זה עד שיתקיימו צמקומן יצא כתוב שלישי ויכריע ביניהן תלמוד לומר משכו וקחו לכם לאן למשפחותיכם ושחטו הפסח לאן לפסח ולא צקך לפסח, ע"כ. ולפי הענין נראה שרבי עקיבא אומר שהכתוב השלישי מכריע בהכרעה בעל כרחך, ולא צא לעשות שלום ביניהם אלא להכריע או כזו או כזו.

Tips the scale between them: The phrase can be understood simply to mean that the tongue has the power to incline, i.e. to be incisive, to cut short the discussion, to decide whether the pan of merit of the pan of debt is heavier. The word - מכריע - *Machria* - Decide stems from the word - כורע - *Choreia* - to bend the knee. In this context is means to force one side to acknowledge the superior weight of the other side. This is how Rabbi Akiba understands the word. (see Ch. 3 Mishna 3) From the *Beraita* of Rabbi Ishmael discussing the 13 hermeneutical principals of rabbinical exegesis, (Sifra, Vayikra, 13 Princip. Ch. II Pisk. 7) it appears that there is a difference of opinion between R. Akiba and R. Ishmael as to the meaning of the following principle. “Two verses contradicting one another, until a third verse comes and - מכריע - *Machria* - Decides between them.” R. Ishmael brings an example. Howso: One verse says “God came down on Mount Sinai”. another verse says “From heaven God made you hear His voice”. Then comes the third verse “For from heaven I spoke with you.” This teaches that God brought the highest heavens down upon the mountain and spoke with them from there. Rabbi Ishmael sees the third verse as forcing a compromise and makes peace between the first two. R. Akiba has another way of looking at it. We learn in the Mechilta (Exod. Bo 4) “R. Akiba says, one verse says, “Slaughter the Paschal offering to God your Lord, sheep and cattle.” Another verse says, “From the sheep and from the goats you should take it.” How shall we reconcile these verses? You must say, this is the rule in the Torah, two verses contradicting one another, opposing one another, let them both remain in abeyance until a third verse comes and - מכריע - *Machria* - Decides among them. Therefore the verse comes and says, “Reach and take yourselves a sheep for your household, and slaughter the Paschal offering.” A sheep for the Paschal offering and not cattle for the paschal offering.” From this teaching it would seem clear that R. Akiba does not believe that the is - מכריע - *Machria* - deciding is a peaceful reconciliation. According to R. Akiba the decision may be a forced ruling, compelling one side to submit to the weight of the other.

13. מ"ם דוממת: צחי' מרים, צחי' מים, שמצארה שחו צני ישראל מים ארבעים שנה צמדבר. ועיין לעיל פרק א' צפתיחה למשנה י'. שענין המים הוא לשמור מעמד, וזה סוד חטא מרים שצקשה לשמור המעמד צנשוףי אחיה משה, כמו שצקשה לשמור מעמד צנשוףי אציה ואמה, ונשוףי כלל ישראל, כדאיתא צמדדרש (שמות רבה א' י"ג). וענין מ"ם דוממת מלאנו צפ' צבעלתך, (צמדבר י"ב ע') ויחר אף ד' צם וגו' ולא מלאנו אלא מרים שהחזירה תשובה לדי', ואעפ"כ לא דן אותה הקצ"ה לכך זכות, ונרשם עליה חרון אף, ונעשה צרעת, והיא כף חובה.

Mem is silent: Mem is the letter of Miriam, the letter of Water. It was from the Well of Miriam that the Children of Israel took their water during their wandering in the wilderness for 40 years. (see above Ch I. preface to mishna 10) Water represents the force of stasis. This explains the sin of Miriam; she was trying to preserve the status quo in the marriage of Moses and Tzipora, just as she attempted to preserve the marriage of her parents Amram and Jocheved and that of all the Jewish People, as we read in the midrash (Exod Rabba 1:13). The letter Mem is silent as we read in the Torah (Num 12:9) “God was angry with them etc.” In that text we don't find Miriam speaking up for herself to God, in self defense. Nevertheless, God did not judge her in the pan of merit, a sin is recorded against her and she was punished with leprosy, this is the pan of debt.

14. שיי"ן שורקת: צחי' חובה, צחי' אש, ועיין לעיל פרק א' צפתיחה למשנה י"א (ד"ה זה סוד). שענין האש הוא לשנות כל דבר צטצעו ובעל כרחו. וענין שיי"ן שורקת מגזרת (ישעי' ה' ב') ויעטבו שרוך וגו', ופרש"י ז"ל הם זמורות היפות לנטיעה משאר זמורות ע"כ. וגם שרוך כמו שהריגים האמורים צחלוש עטר המשקים, (צראשית מ' י') ופי' שיי"ן שורקת כמו שריגים עולים צזורת האות. (צראשית ג' י"ג) ויארמ ד' ה' לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הגחש השיאני וגו'. שהקצ"ה שאל וצקש ממנה למה אכלת והיא החזירה תשובה לשאלה. ובוודאי הכריע הקצ"ה את דינה לכך זכות, שאע"פ שרשם עליה עונש שנא' צעצב תלדי צנים וכי' מ"ם חרון אף לא נרשם, וצזכותה נלעוו נשים צשלש מצוות חלה, נדה, והדלקת הגרוח. וצפעטות עם חטאה חובה צחי' מסית ומדיח לא תהווה חוטא נשכר. אלא שכר מצוה מצוה, וזה שעשתה מעשה הי

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

אותו צחי כד"א (קהלת י' א') יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט.

Shin hisses: Shin is the letter of Eve, the letter of Fire. (see above Ch. I preface to mishna 11) Fire represents the power of change and dynamism in nature, compelling change in all things against their will. Shin as a hissing sound is cognate with the word (Isai 5:2) "He planted it - שורק - *Shoreik* - Vines." Rashi (ibid.) explains the word Shoreik to mean vines especially good for climbing the trellises. - שורק - *Shoreik* - Vines then would be similar to the reference to the - שריגים - *S'rigim* - Vines seen by the butler in the dream (Gen 40:10) The letter Shin is then not only a hissing sound but also a vine like shape. (Gen 3:13) "God the Lord said to the woman what is this thing you have done? And the woman said, 'the serpent deceived me and I ate.'" God asked her why she had eaten and she defended herself with a rationalization. Obviously, God decided to weigh her judgement in the pan of merit for although a sin is recorded against her, as it is written, God said, 'I will increase your pain and your labor when you give birth to children.' nevertheless no anger is recorded against her. In addition, we are told that women are given three commandments as a result of her action. *Challab*, *Niddah* and *Ner Shabbat*, which proves that the narrative is complex and nuanced, and is not simply the tale of a woman bringing about the downfall of man. For we have a rule that we do not allow the criminal to benefit from the proceeds of the crime. On the contrary, the reward of a *Mitzvah* - Good Deed is another *Mitzvah* and vice versa, the reward for an *Aveira* - Sin is another *Aveira*. Eve's act was at the level of (Eccl 10:1) "More precious than wisdom and glory is a little stupidity."

15. אל"ף חק מכריע: צחי שרה, צחי רות, (צראשית י"ח ט"ו) והכחש שרה לאמר וגו'. שהקצ"ה לא שאל לשרה חלל לאצרה, למה נחקה שרה לאמר, והיא הכניסה את עלמה לתוך השיחה בלי הזמנה. ואעפ"כ דן אותה הקצ"ה לכף זכות, ופירש דבריה שכוונתה לעלמה ולא שח"ו העיחה דברים כלפי מעלה, ולא נרשם עליה חרון אף, וגם לא נענשה על דבורה. וקשה למה אמר הקצ"ה על שרה שאמרה האף אמנם חלד ואני זקנתי, הלא לא אמרה כן. ואולי אפשר לאמר חק מכריע האמורה במשנתנו הוא ההכרעה שהכריע שרה אמנו בין הקצ"ה ואצרה אצונו. שעשתה שלום ציוהם צדצריה, וז"ע.

Alef tips the scale: Alef is the letter of Sarah, the letter of Air. We learn (Gen 18:15) "Sarah denied it, saying," God did not ask her anything. god was speaking to Abraham only. He said, 'Why did Sarah laugh saying etc.' It was Sarah who interrupted the conversation between Abraham and God with her eavesdropping and interjection, without invitation. Nevertheless, God decides to weigh the scales in her favor, and interprets her words favorably and not as a blasphemy, and no sin or wrath is recorded against her and she is not punished. Question: Why did God say that Sarah had said, 'How can I have a child when I am so old,' when she did not say that? Perhaps it is an example of the - מכריע - *Machria* - Decision discussed in our mishna. Sarah balanced the scale between God and Abraham according to the teaching of Rabbi Ishmael, she made peace between the two sides, rather than tipping the scales in favor of one side or another?

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ב')

Mishna 2

Twenty Two foundation letters, He carved them, hewed them, weighed them, refined them and substituted them. With them He shaped/healed the soul of every [existing] creature and every future creation.

משנה ב'

עשרים ושנים אותיות יסוד, חקקן חצבן שקלן צרפן והמירן וצר בהן נפש כל היציר וכל העתיד לצור.

Preface to Mishna 2

After outlining the original three mother letters, *Alef*, *Mem* and *Shin*, i.e. Air, Water and Fire which comprise a sort of basic matter constituting the basis of all material things in creation, the text returns to the beginning to expand upon the letter *Alef*, which represents the element of Air, as was explained (Ch. I. mishna 9). Two, breath from breath, He carved and hewed with it the 22 foundation letters etc.

פתיחה למשנה ב'

אחרי הסבירו תחילת הופעת שלש אמות אמ"ש, רוח, מים ואש שהם כמו חומר גלם ויסוד כל הבריאה, חוזר לראש ומרחיב ביאור אות אל"ף שהיא צחי' רוח כמו שמצואר צפרק א' משנה ט', שתים רוח מרוח, חקק וחצב זה עשרים ושנים אותיות יסוד עיי"ש.

The letter - א - *Alef* may be compared to the heart in the corpus of the 22 letters. While the letter *Yud* may be the basic shape out of which all other letters are formed. The - א - *Alef* comprises a - ו - *Vav* with a - י - *Yud* on either side like this: (יוי) in three columns. This is the secret of the letter - א - *Alef*, which represents God who is the - אלוף - *Aluf* - Chief of the world, as we learn in the Midrash - *Otyot* of R. Akiba. It seems from the words of the midrash that this is how the letter *Alef* was understood, as it describes: "God is called One and His name consists of a triplicate of letters. How do we know that God is One and that every Name and praise given unto Him is always in the triplicate? Well, it is written Hear O Israel, The Lord, our God, The Lord, (- יהו"ה אלהינו יהו"ה - YHV"U ELOHEIN"U YHV"U)" The three consecutive Names in the verse are like the shape of the - א - *Alef* which consists of a - ו - *Vav* with a - י - *Yud* on either side (יוי). The main thing to remember is that there is no partnership in God and no second element, and that with the first manifestation of plurality in the world there appears a minimum of three and not two. So that even the very first letter to appear comes in a tripartite form in its shape as well as in its description, for it is written - אל"ף למ"ד פ"ה - *Alef - Lamed - Peh*.

אות אל"ף היא הלצ לגוף כ"צ אותיות, ואות יו"ד היא הלורה הצסוסי ממנו נבנית האל"ף היא יו"ד ויו"ד כזה (יוי), והוא לורה משולש, וזה סוד האל"ף, שהאל"ף כנגד הקצ"ב שהוא אלוף העולם כדאיתא באותיות דר' עקיבא¹ ומשמע כן

16. (אותיות דרבי עקיבא השלם נוסח א' אות א') דבר אחר אל"ף מפני מה כותבין אותה באל"ף וקורין אותה בשלש אותיות מפני שהוא נחשב אחד כנגד הקדוש ברוך הוא שנקרא אחד שנאמר (דברים ו' ד') שמע ישראל יהו"ה ה' יהו"ה אחד. הקצ"ב נקרא אחד וקריאת שמו אותיות משולשות ומנין שהקצ"ב אחד וכל שם ושבח שלו אין קורין לפניו אלא צמשולש שנאמר יהו"ה ה' יהו"ה אחד הרי שמו משולש. ה' ה' אל רחום (שמות ל"ג ו') הרי שמו משולש. אלה"י האלהים ואדוני האדונים הא"ל הגדול (דברים י' י"ז) הרי משולש. ומנין שכל שבח אין אומרים לפניו אלא משולש שנאמר (ישעי' ו' י') קדוש קדוש קדוש ה' לצאת הרי משולש. גדול ה' ומהולל מאד ולגדלתו אין חקר (תהילים קמ"ה ג') הרי משולש. אז ישיר את השירה אשירה לה' הרי משולש. וכן שיר השירים שיר אחד השירים תרין הרי שירה משולשת.

(Midrash - *Otyot* of R. Akiba, Version 1 section 1) "Another explanation. Why is it written with a single letter and

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(*)

מדברי המדרש, וז"ל הקצ"ה נקרא אחד וקריאת שמו אותיות משולשות. ומנין שהקצ"ה אחד וכל שם ושצח שלו אין קורין לפניו אלא צמשולש שנאמר שמע ישראל יהו"ה יהו"ה יהו"ה אחד ע"כ. והיו השלש שמות יהו"ה אלהיכו יהו"ה כמו לורת אות אל"ף דהיינו יו"ד ויו"ד (יו"). והעיקר הוא לדעת כי אין צו שתפות ואין שני לו ית', ומאז מופיע ריבוי צעולמות מופיע לפחות שלש ולא שנים, עד שהאות הראשון אות אל"ף מופיע משולש בצורתו ובכתבו אל"ף למ"ד פ"ה.

Concerning the shape of the letter, we learn in the book, Megaleh Amukot, (Va'etchanan, Ofan 162) "It is known that with the creation of the world, before the sin of Original Adam, the letter - א - had the shape thus: 'י"י', because the central letter Vav was upright like a column. The two Yuds were like eyes on either side of the letter Vav representing the nose, in the mystery of the *Partzuf* - Divine Face of Man in the mystery of the *Shiur Komah* - Divine Dimensions. This is the mystery of the two letter Yuds in the word *Va'Yitzar* (Gen 2:7) "And God formed the man." The word - ייצר - *Yitzar* - Formed, is written with two - יי - Yuds. It was only after the sin that the letter *Alef* was forced to incline and transformed into the familiar letter we know, where the two Yuds take their place on top and below the line formed by the *Vav*."

ובענין לורת האות, הנה איתא צ"מ מגלה עמוקות (ואתחנן) אופן קס"ב, וז"ל ידוע שבצריחת העולם קודם חטא של אדם הראשון היה האלף צדמות יו"י¹⁷ כי הו' האמצעית היתה זקופה כעמוד כי הצ' יודין הם צ' עינים והו' הוא החוטם צדוד

pronounced as a three letter word? Because it is being compared to God who is One as it is written (Deut 6:4) Hear O Israel, The Lord our God, The Lord is One. God is One but the reading of His Name is done with tripartite letters. And how do we know that God is One and that every Name and praise given unto Him is always in the triplicate? Well, it is written Hear O Israel, The Lord, our God, The Lord, (- יהו"ה אלהינו יהו"ה - YHV"HELOHEIN"U YHV"HE). You see a triplicate Name. Similarly (Ex 33:6) Lord, Lord, Merciful God and gracious, a triplicate form. Similarly (Deut 10:17) God of gods and Lord of lords, the Great God, also a triplicate form. And how do you know that all praises said before Him are said in triplicate form? Well, it is written (Isa 6:10) Holy, Holy, Holy, The Lord of Hosts etc., also a triplicate form. Similarly (Psalm 145:3) The Lord is great and very praiseworthy and there is no fathoming His greatness, also a triplicate form. Similarly (Ex 15:1) Then did Moses and the Children of Israel sing this song to God saying: I will sing to God etc., also a triplicate form. Similarly (Cant 1:1) The Song of Songs that is Solomon's, also a triplicate form. Song is singular, songs are plural; a single plus a plural equals three, a triple song.

17. והוא מהזו"ק (בראשית כ"ו): א"ר אלעזר, אבא, יומא חד הוינא צבי מדרשא, ושאלו חברייא מאי ניהו דא"ר עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, שמא תסתכנון גרמיכו, דכתיב (תהילים ק"א ז') דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, אדככי הא סבא דסבין קא נחית, אמר לון רבנן במאי קא תשתדלון, אמרו ליה ודאי צבא דא"ר עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש וכו', אמר לון ודאי רזא עלאה אית הכא, והא אוקמוה צמיתתא עלאה, ובגין דלא תטעון נחיתנא לכו, ובגין לאתגלייא רזא דא צייניכו, דאיכא רזא עלאה עמירא מצני דרא. בזדאי אבני שיש טהור אינון, דמנכון מיין דכין נפקין ואינון רמיזין צאת א' רישא וסופא, ו' דאיכו עטוי צייניכו איכו עץ החיים, מאן דאכיל מניה וחי לעולם, ואלין צ' יודיין אינון רמיזין צייילר, ואינון תרין יארות, יארה דעלאין ויארה דתאין, ואינון חכמה צראש וחכמה צסוף, תעלומות חכמה, ודאי אינון תעלומות מחכמה עלאה דתחות כתר עלאה. ואינון לקבל צ' עיינין, דבהון תרין דמעין נחתו ציימא רבא, ואמאי נחתו, בגין דאורייתא מתרין לוחין אליון, הוה משה נחית לישראל, ולא זכו בהון ואתצרו ונפלו, ודא גרים אבדודא דצית ראשון ושני. ואמאי נפלו, בגין דפרח ו' מנייכו, דאיכו ו' דויילר, ויהיב לון אחרנין מסערא דעץ הדעת טוב ורע, דמתמן אתייביצת אורייתא צאיסור וכתר, מימינא חיי, ומשמאלא מותא. ובג"ד א"ר עקיבא לתלמידוי, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, לא תהו סקילין אבני שיש טהור (נ"א דאינון צ' יודין דויילר, חכמה עלאה וחכמה תתאה), לאבנין אחרנין, דאינון חיי ומותא, דמתמן (קבלת י' צ') לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו, ולא עוד אלא אתון תסתכנון גרמיכו, בגין דאלין דעץ הדעת טוב ורע אינון צפרודא, ואבני שיש טהור אינון ציחודא צלא צפרודא כלל, ואי תימרון דהא אסתלק עץ החיים מנייכו ונפלו ואית צפרודא צייניכו, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, דהא לית תמן צפרודא ע"כ.

(Zohar Vol I. 26b) R. Elazar said, 'Father, one day I was in the study house when I asked the friends, What did R. Akiba mean when he told the three comrades entering paradise, 'When you reach the place of pure marble, do not say, 'water, water, lest you endanger yourselves; as it is written (Psalms 101:7) Whosoever speaks lies shall not stand before My eyes?' Meanwhile, the sage of sages arrived and addressed the group, saying, 'Rabbis, what are you studying?' They told him we are trying to understand the quote of R. Akiba to his students 'When you reach the place of pure marble, etc.' He told them there is certainly a profound mystery herein. And thus it was taught in the Heavenly Academy. And because it is important that you not err, I was sent down to reveal the following to you,

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(טז)

פרלוף אדם כשיעור קומה וזה סוד ויילר צ' יודין וא"ו ולאחר שחטא אדב"ר נתעקס הוי ונעשה התמונה כמו יו"ד, י' מלמעלה ו' בחמטע ד' למטה, ע"כ ועיי"ש.

Further in the book, Megaleh Amukot, (Va'etchanan, Ofan 162) the author explains that the secret of the Sefira of *Da'at* - Knowing is the element of *Ruach* - Air/Breath, because the nose draws the air and so connects breath and breath in the mystery of the kisses, as was explained above, (Ch. I. mishna 9) This connection is the secret of the letter Vav which acts as a connector between words and utterances.

וכנה שם באופן קס"צ מסביר בעל האופנים שסוד הדעת הוא הרוח¹⁸. ופי' שהחוטם הוא ששואף הרוח והוא המחבר רוח ברוח בסוד הנשיקין כמו שפרשנו לעיל (פרק א' משנה ט' ד"ה רוח מרוח). והחיצור הוא סוד אות ו"ו שמחבר כל מילים ודבורים.

Mishna 2

Twenty Two foundation letters, He carved them, hewed them, weighed them, refined them and substituted them. With them He shaped/healed the soul of every [existing] creature and every future creation.

which is an utmost mystery, hidden from all who live in this generation. They are most certainly pure marble stones and it is from them that pure water flows and they are hinted at in the letter *Alef* at the beginning and end. The letter *Vav* extending between them represents the Tree of Life, and whoever eats of it lives forever. and those are the two *Yuds* hinted at in the word *Va'Yitzar* (Gen 2:7) "And God formed the man." (The word - *יצר* - *Yitzar* - Formed, is written with two - י - *Yuds*.) These are the two *Yetziras* - Formations, the formation of the supernals and the formation of the mundane. These are the *Chokhma* - Wisdom at the beginning and the *Chokhma* - Wisdom at the end; the mystery of *Chokhma* - Wisdom. These are definitely the mysteries from the supernal *Chokhma* - Wisdom which lies beneath Supernal *Keter* - Crown. They correspond to the two eyes in which the two tears well on the great day. Why do they rest there? Because they represent the Torah which flows from these two tablets, which Moses brought down to the Israelites, and for which they were not worthy and which were smashed and fell to the ground. This is what led to the destruction of the first and second Temples. And why did they fall, because the letter Vav flew out of them. That *Vav* being the *Vav* in the word - *ויצר* - *Va'Yitzar* - And He Formed, (Gen 2:7). Then they were given another set from the side of the Tree of Knowledge of Good and Evil. And it is from there that the Torah was given, with its permissions and prohibitions, with life on the right and death on the left. That's why R. Akiba told his disciples, 'When you reach the place of pure marble do not say, 'water, water'. He meant to tell them not to confuse those two stones of pure marble (with the two *Yuds* of *Va'Yitzar*, Supernal *Chokhma* - Wisdom and mundane *Chokhma* - Wisdom) with the other stones, i.e. with life and death. For it is from that place that we learn (Eccl. 10:2) "The wise man's heart is to his right, the fool's to his left," and what is more, you may endanger yourselves, because the tree of knowledge of Good and Evil exists in a state of duality while the stones of pure marble exist in a state of unity, without any duality or splitting. And if you argue that the Tree of Life was removed and shattered, and that there now exists some sort of split in its place, it is written (Psalms 101:7) Whosoever speaks lies shall not stand before My eyes', there is no split there at all.

18. מגלה עמוקות אופן קס"צ בא"ד ז"ל, ז"ס שאמר כל מעשה בראשית בלבונין נבראות ובעתה ובקומתה נבראו (חולין דף ס') ז"ס אדקתך לך לעולם (תהילים קי"ט) כי העולם נברא בל"ק ר"ת 'לבונין' דעתם 'קומתם', שהם סוד נפש רוח נשמה, לבונין הוא הנפש, דעתם הוא הרוח, קומתם הוא הנשמה ע"כ עיי"ש.

Megaleh Amukot (Ofan 162) "This is the secret of the quote (T.B. Chulin 60) "All of creation manifested in their appearances, knowledge and stature, (i.e. fully evolved)" And this is the secret of the verse (Psalms 119) "Your righteousness is righteous forever." Because this world was created with - *צדק* - *Tzedek* - Righteousness which is a Notarikon of the words - *צביונם* 'דעתם' 'קומתם' - their Appearances, their Knowledge and their Stature, which represent - *נפש רוח נשמה* - *Nefesh*, *Ruach* and *Neshama*. Appearances represents *Nefesh* - Mind. Knowledge represents *Ruach* - Spirit. Stature represents *Neshama* - Soul. (see there)

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(טז)

משנה ב'

¹⁹ עשרים ושתים אותיות יסוד, ²⁰ חקק"ן ²¹ חצב"ן ²² שקל"ן ²³ צרפ"ן ²⁴ והמיר"ן ²⁵ וצר ²⁶ בהן ²⁷ נפש כל היציר ²⁸ וכל העתיד לצור.

19. כ"ב אותיות יסוד: פ"י אותם שאמרנו לעיל צפרק א' משנה ט' שהאותיות נחצבות מרוח ואותו הרוח מרוח שהיא רוח הקדש וכו' הן בלות זכח אות האל"ף מהשגשג אמות.

22 Foundation Letters: Those about which we said above (Ch I mishna 9) that the letters are hewn from the *Ruach* - breath from Breath, which came from the original Holy Spirit etc. Those 22 letters come in the strength of the letter *Alef* of the three mother letters.

20. חקק"ן: צפה, והיא הלשון, הוא האל"ף שנאמר עליו במשנה הקדמה חק המכריע. כי טבע האל"ף כשרואים לזכור אותה רק לזכור צפה א"א, כי אין לה מצטא. לא שורקת ולא דוממת, וצביל זה הענין דייקא נחשבת האל"ף למקור כל האותיות, כי שם במקור אינה נזכרת כלל, כמו שפרשנו בצפרק א' משנה ח' (ד"ה אלהיים חיים) ועיין לעיל (משנה א' ד"ה חק) חקיקה היינו במלכות, צחי נוקבא. ועיין תקו"ז (יז) במאמר פתח אלי' וז"ל ויסוד סיומא דגופא אות צרית קדש, מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה עכ"ל. כי הלשון היא דוגמת יסוד סיומא דגופא שחקת. ופ"י כ"ב אותיות נחקקו במלכות זכח האל"ף צסוד הלשון שחקת אותן ועשה אותן צחי מלכות.

He carved them: In the mouth with the tongue. This is the *Alef* about which we said in the previous mishna, it is the tongue of decree which tips the scale between *Mem* and *Shin*. When you attempt pronounce the letter *Alef* alone without a vowel sound it is impossible because the *Alef* has no sound of its own. It neither hisses nor hums. This is why the *Alef* is considered the source of all the letters. Because, as was said previously (Ch. I. mishna 8 cit. loc. Living God) the source of the thing is where it cannot be seen. See above (Ch I mishna 1) Carving is in the Sefira of *Malkhut* - Sovereignty, which is the feminine. See preface to the Tikuny Zohar (p.p. 17a) in the Speech of Elijah, "Yesod - Fundament is the end of the body, the sign of the Holy Covenant. *Malkhut* - Sovereignty is the mouth, the Torah of the Mouth is how it is known." Because the tongue parallels the male sexual organ which is the end of the body which carves. Meaning; the 22 letters are carved into *Malkhut* - Sovereignty with the power of the *Alef*, in the mystery of the tongue which carves them all and makes them all sovereign.

21. חצב"ן: מגזרת (ישעיה נ"א א') הציבו אל זור חצבתם ואל מקצת צור נקרתם וגו'. והיא (יצמות ס"ז). אמר רבי אמי אצרהם ושרה עוממין היו שנאמר הציבו אל זור חצבתם ואל מקצת צור נקרתם, ופרש"י שם ז"ל חצבתם - נעשה לו זכרות ע"כ. וז"ל ממה שפירשנו לעיל (פרק א' משנה ט') חציבה היינו סילוק והסרת חומר לגמרי להתרוקנות ע"י החציבה, ואין אורת החקיקה מעכבת. ומשמעו סילוק הערלה לפנות מקום לקדושה, ופ"י זור חצבתם על המילה שזל אצרהם את עצמו. ופ"י חצב"ן מל אותן ועשה אותן חסדים, חסדי אצרהם.

He hewed them: A source for this can be found in the verse (Isa 51:1) "Look to the rock from which you were hewn, to the womb of the cistern whence you were gouged." We learn in the Talmud (Yebamoth 64a) 'R. Ami says, Abraham and Sarah were both sexless, as it is written, Look to the rock from which you were hewn, to the womb of the cistern whence you were gouged.' Rashi (ibid.) explains the word hewn to mean that Abraham was hewn a male organ. This is congruous with what was said above (Ch. I. mishna 9) Hewing is an expression of the removal of the superfluous, to create an emptiness thereby. The manner and shape of the hewing itself is not of importance, it is just a means to an end. In Abraham's case hewing means the removal of his foreskin to make room for holiness. The rock from which you were hewn then means the circumcision of Abraham. He hewed them, in our text, means that God circumcised the letters, He was - מל - *Mol* - Circumcised them, which also an expression of speaking. Making them into *Chasadim* - Kindnesses like that of Abraham.

22. שקל"ן: מגזרת (בראשית כ"ג ט"ז) וישקל אצרהם לעפרן את הכסף וגו'. ופרש"י שם ז"ל שנטל ממנו שקלים גדולים שהן קנטרין שנאמר עובר לסוחר שמתקבלים בשקל בכל מקום ע"כ. ופ"י שעזרים לכל לסוחר אע"פ שאינם מכירים אורת המטבע משום שכלם משקלם כסף מלא, וסוחרים בכל מקום מערכים אותם צביל טוהר כספם ומשקלם אע"פ שאינם אורת המטבע לא מוכר להם. ופ"י שאצרהם שקל כל מטבע ומטבע לזדה, ולא ע"י מנוי במספר ת' שקלים, כאילו זא ממרחק אם מטבעות זרות, וזה שפירש"י קנטרין, שקנטר לעפרון החתי על ארת עינו ודו"ק. ופ"י שקל"ן ככפי מאזנים על עסקי שרה אמנו שהיא צחי אל"ף רוח, כמו שהבארנו במשנה הקדם.

He weighed them: A source for this can be found in the verse (Gen 23:16) "Abraham weighed for Ephron the silver." Rashi (ibid.) explains that Ephron took large Shekels called *Centrin* (Centenaria = monetary weight equal to 100,000 Roman *sesteres* or shillings) as the text says, Abraham weighed out for him coinage accepted by traders anywhere. What Rashi is saying is that those coins were of silver bullion instantly recognizable to anyone, even someone unfamiliar with foreign currencies. The purity of the silver made them prized by all traders even though

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(זב)

they didn't recognize the insignia or indicia stamped on the face of the coin itself. Metaphorically this means that Abraham weighed each coin separately rather than weigh 400 at once. He didn't give Ephron a package of 400 coins, rather each one was subject to examination as though there was some suspicion it may not be bonafide pure silver. Rashi, with the word - קנטרין - *Centrin* - Centenaria, is also hinting at the word *Kantrin* - stinging, chiding or quarrelsome. Every Shekel stood on its own *L'Kanter* - As a Rebuke to Ephron for his meanness. Abraham weighed them in the scales for the sake of Sarah who is the *Alef of Ruach* - Breath as was explained in the previous mishna.

23. צרפן: מגזרת (משלי י"ז ג') מלרף לכסף וכור לזהב וגוי, וי"ל שרף הוא הכלי שזורפים בו כסף דווקא, וכור הוא כלי שמלרפים בו זכב דווקא. ופי' לרפן עשה אותן כלי ללרף צבן הכסף דהיינו התשוקה, כד"א (בראשית ל"א ל') ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לביא אציק וגוי. צחי תפארת תשוקת יעקב אבינו.

He refined them: The source for this is the verse, (Prov. 17:3) "The - מצרף - *Metzoref* - Crucible is for refining silver and the smelter for gold," The word - מצרף - *Metzoref* - Crucible is the vessel in which the refining of silver only is done. The Smelter is for gold only. In the context of our mishna then the meaning is as follows. God was - מצרף - *Metzoref* - them, meaning He made the letters into a crucible for the refining of - כסף - *Kesef* - Desire. because the word - כסף - *Kesef* - means both silver and desire as it is written (Gen 31:30) "Now, you went, because you - נכסף - *Nichsof* - were Desirously Desirous to return to your father's house." This is *Tifferet* - Glory, the level of Jacob the patriarch.

24. והמירן: מגזרת (בראשית כ"ב ז') ולך לך אל ארץ המדיה והעלבו שם לעלה וגוי' ונחלקו רבותינו צפירוש המלה. ופרש"י וז"ל ארץ המוריה - ירושלים וכן בדברי הימים (ב' ג') לזנות את צית ה' צירושלים צבר המוריה. ורבותינו פירשו על שם שמשם הוראה יולאה לישראל. ואוקלום תרגמו על שם עבודת הקטורת שיש בו מור נרד ושאר צממים, עכ"ל. ורש"ם פי' וז"ל המוריה - האמוריה ארץ המוריה. הרבה אלפיין חסרים, עכ"ל. ונלע"ד המוריה מגזרת (ויקרא כ"ז ל"ג) לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירו וגוי'. שנקרא ארץ המוריה על שם עקדת יצחק ושנשחטו תמורתו איל. וכתיב שם ואם המר ימירו וביה הוא ותמורתו וביה קדש וגוי'. ופי' המירן זו תחת זו כמו תמורת יצחק אבינו צחי גבורות ודין שהם צחי' אש בצח מן המים.

He substituted them: The source for this is the verse, (Gen 22:2) "And go the the Land of Moriah and offer him up their as a burnt offering, etc." The rabbis argue about the meaning of the word - מריה - *Moriah*. Rashi (ibid.) says Land of Moriah means Jerusalem, as it is in II Chron 3, "To build the House of God in Jerusalem on Mount Moriah." Other commentators find the root of the word in the word - מורה - *Moreh* - Teaching, because the Temple was the place from which the - הוראה - *Hora'a* - Torah Law was taught to Israel. Targum Onkelos translates it as the place where the incense was offered by connecting it with the word - מור - *Mor* - Myrrh and Nard. Rashbam (ibid.) explains it thus; - מריה - *Moriah* means the land of the Emorite, as though it had written *Emoriah*. Many other Alefs in Scripture are missing in this way. It seems to me that - מריה - *Moriah* comes from the root in the verse (Lev 27:33) - וְאִם הִמַּר יְמִיר - *V'im Homair Ya'mir* - For if he does exchange it. Because in fact Mount Moriah was the place where Isaac was exchanged, and another was slaughtered in his place. The full verse reads, "He is not to be concerned whether it is good or bad, nor shall he exchange it; or if he does exchange it, then both it and its substitute shall become holy. It shall not be redeemed." The exchange of Isaac was done at the level of *Gevurah* - Judgment and *Din* - Law. This is Fire which comes from Water.

25. וצר: ולא כתיב יר אלא צר דייקא שהוא מגזרת (שמות ד' כ"ב) ותקח לפרה צר וגוי'. ופי' רוב המפרשים ז"ל דבר חד, איזמל חריף כמו חרבות אורים. וצ"ב הכתב והקבלה שם פי', וז"ל, צמכרשצ"י (לך לך ל"ג) מהו צר אסותא, ע"ש. נראה שפירשוהו מן הצרי אין בגלעד, נמלא ג"כ חולם כמו (יחזקאל כ"ז) ופגג ודבש ושמן ולרי נתנו וגוי'. ותהיה קיחת הצור כאן עיקרי צממים וסמי רפואה להלמות הצער להשקיט צם הדם ולרפאות החבורה, עכ"ל. ופי' וצר צבן שיש בכל האותיות שני כחות האלו ההפכים לחתוך כחרב חד ולרפאות כאחת, והיא מנפלאות הצורה ית'.

He shaped/healed: The text does not say - יצר - *Yotzar* - Formed, (like a potter forms clay) but rather - צר - *Tzur* - which has its source the verse, (Ex 4:25) "And Ziporah took a - צר - *Tzur* - Flint, etc." Most commentators translate the word to mean a sharp stone which Ziporah took to use as a scalpel to perform the circumcision. As it is written (Josh. 5:2) "Take yourselves sharp swordstones." In the book Hak'tav V'Hakabala it is explained thus. In the Midrash of R. Shimon b. Yochai (Lech Lecha 93) it is written, "What is - צור - *Tzur*? It is a balm. It would seem that this midrash relies on the connection between this word and the same word used in Jeremiah (8:22) Is there is no - צרי - *Tzari* - Balm in Gilead?" It is sometimes written with the Cholom vowel sound as in the verse (Ezek 27:17) "and pannag, and honey, and oil, and - צרי - *Tzori* - balm." The taking of the *Tzur*, as in "And Ziporah took a - צר - *Tzur*,"

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(*)

may actually mean that she took some incense roots and healing herbs to use as a balm for placing on the wound after the circumcision, to prevent excessive swelling and bleeding. In the context of our mishna the word means both cutting and healing, for that is the unique property of letters, that they can be used to cut sharply or heal gently at the same time. This is a miracle of God's making.

26. בהן: כמו ודברו בהן, (לעיל פרק א' משנה ה') כוונתו שזר בהן כמו בתוכן ולא רק עמהם. ופי' שהאל"ף מכיל תוכו כל האותיות כולן. וכל אות צפרט מכיל תוכה כל האורות כולן. ופי' הכי: שיש בחי' שרוח כל דבר הנמצא כבר כתוב ורשום תוך האותיות. לדוגמא, זרע האילן יש בתוכו שני בחינות, כדלהלן.

With them: The Hebrew word - בהן - *Baben* translates either as 'in them' or 'with them'. It is used the same way it used in the text above, (Ch. I mishna 5) 'And His word is in them,' meaning that God cuts and heals inside them rather than simply with them. The letter *Alef* contains all the other letters. And each individual letter contains within it all the possible permutations of the potential shapes of things. It is as though the spirit of every possible thing is already written and sealed into the nature of the letters. As for example, the seed of the tree already contains within itself a blueprint for the design of the two ideas which will be explained as follows.

27. נפש כל היציר: א.) חיות תורשתי ולפון בכל האילנות שמהם נמחה מצריאת העולם עד עתה, כולם נתנו כחם לזרע הריא, וממלאים זו כמו נפש.

The soul of every [existing] thing: A.) The hereditary life force hidden inside everything, in every tree that has grown since the beginning of creation until now to give birth to this tree. All of them have put their own DNA into the seed that produced this tree. They exist within it like a soul.

28. וכל העתיד לצור: ב.) הזרע יש בו כל מה שיצטרך למחמת אילן חדש, כאלו האילן החדש כתוב ורשום תוך גרעין הזרע. וכמוצן שגם הדור השני שיוולד אחריו - מן הזרע שיזרע מהאילן שעוד לא נתחדש - גם היא רשומה תוך הזרע הריא כמו נפש. ופי' שתוך כל אות ואות מכ"צ אותיות רשומה כל הצריאה מתחלתה עד סופה. שכל אות מכיל בתוכה כל הכ"צ האותיות וכל האפשריות וכל הכחות. וזה סוד הרוח שצאה מרוח הקודש, (פרק א' משנה ח') בחי' אלהי"ם חיי"ם, שכל החיות וההויה צאה מן הצחי' הריא שורש כל החיים וההויה.

The soul of every future creation: B.) The seed contains within it everything necessary to the creation of a new tree, as though the new tree were already designed and foretold in the seed. So it is with the generation that will be born after it, from the seed that will grow on the tree which has not yet grown. It is also written into this seed like a soul. What this means is that inside each one of the 22 letters the entire Creation from beginning to end is already written. Because each letter contains within itself all other 22 letters and all their potential and power. This is the secret of *Ruach* - Breath which comes from the *Ruach Hakodesh* - Holy Spirit, (see Ch. I. mishna 8) at the level of *Elohim Chayim* - The Living God. Where all the Life Force and all Existence comes from that level of being at the root of all life and existence.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(מ)

Mishna 3

Twenty Two foundation letters, carved in the voice, hewn in breath and fixed in the mouth in five places. *Alef, Chet, Heh* and *Ayin* in the throat (gutturals). *Gimel, Yud, Chaf* and *Kuf* in the palate (palatals). *Dalet, Tet Lamed, Nun* and *Tav* in the tongue (linguals). *Zayin, Samekh, Shin, Resh* and *Tsadi* in the teeth (dentals). *Beth, Vav, Mem* and *Peh* in the lips (labials).

משנה ג'

עשרים ושתיים אותיות יסוד, חקוקות בקול, חצובות ברוח, קבועות בפה בחמש מקומות, אחה"ע בגרון, גיכ"ק בחיך, דטלג"ת בלשון, זסשר"ץ בשיניים, בומ"ף בשפתים.

Preface to Mishna 3

After describing how the 22 letters comprise and contain all possibilities, permutations and potential, that is to say, the mystery of the letter *Alef* = 1 *Alef* = 1000, the Ruach/Breath from Ruach/Breath described above (Ch. I. Mishna 9), the mishna now comes to describe their structure and how they are all combined within the letter *Alef*. To do this properly our mishna refers back to Ch. I. mishna 8 where the letters had more embryonic forms referred to as Voice, Breath and Speech; the first of many triplicates in Sefer Yetzira. Here they receive a broader exposition. Voice, Breath and Speech are the equivalent of *Alef, Mem* and *Shin*. Breath, Water and Fire. Thorax, Abdomen and Head. All concepts we will be addressing later in this book. Voice comes not only from the throat, but also out of the resonance and movement of the diaphragm, abdomen and stomach. Speech comes not only from the movement of the mouth, but also from the brain wherein the words are imagined and visualized, as has been explained. (See preface to Ch. I mishna 3.) *Ruach/Breath* comes not only from the movement of air as a result of breathing out of the lungs, but also from the *Ruach Hakodesh* Holy Spirit which is the source and root of all Life. Every one of the 22 letters integrates all these three elements within it, Voice, Breath and Speech in the mouth.

פתיחה למשנה ג'

אחרי הסבירו איך הכ"צ אותיות כולן כוללות כל האפשרויות והוויות, שהיא סוד האל"ף, צחי" רוח מרות, וכדלעיל (פרק א' משנה ט'), צא להסבר תצניתן, מהות האות האל"ף הכוללת כולן. וכדי לרדת לעמקות חוזר לאחוריו לפרש המשנה הקדמה, (משנה ח') להרחיב ביאור ענין קול רוח ודבור, שהן השילוש הראשונה. והנה קול רוח ודבור הן דוגמא כמו המ"ם אל"ף שי"ן, מים רוח ואש (צטן גוייה וראש שיחפרשו להלן צפרק ג' משנה ה'). כי הקול צא לא רק מן הגרון, אלא מן הדודות ותנועת הצטן והכרס ג"כ. ודבור צא לא רק מחיתוך הפה, אלא מן המוח שבו נלטייר המילים כמו שהסברנו, (עיינן פתיחה לפרק א' משנה ג' ד"ה והוי הדע"ת). ורוח צא לא רק מתנועת האויר שצנשימת האדם, אלא מן רוח הקודש שהיא שורש החיים. והנה כל אות ואות משולב משלש יסודות הללו, קול רוח ודבור צפה.

In this mishna the subject discussed concerns the five phonetic families. They correspond to groups of fives, (2 x 5 fingers, 2 x 5 Commandments, 2 x 5 Sefirot. Ch. I mishna 2) between which there exists a covenant in the tongue and flesh. The secret of 2 x 5 is expressed in the letter - ה"ה - *Heh* as will be explained later.

צמשנה זו מדובר על חמשה מולאות הפה. והן כנגד חמש מול אצבעות (פרק א' משנה צ') שיש ציניהם צרית יחוד בלשון ובמעור. וענין חמש חמש הוא סוד אות ה"ה ויתצאר עי"ה להלן.

Mishna 3

Twenty Two foundation letters, carved in the voice, hewn in breath and fixed in the mouth

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ט"ז)

in five places. *Alef, Chet, Heh* and *Ayin* in the throat (gutturals). *Gimel, Yud, Chaf* and *Kuf* in the palate (palatals). *Dalet, Tet Lamed, Nun* and *Tav* in the tongue (linguals). *Zayin, Samekh, Shin, Resh* and *Tsadi* in the teeth (dentals). *Beth, Vav, Mem* and *Peh* in the lips (labials).

משנה ג'

29 עשרים ושתיים אותיות יסוד, 30 חקוקות יסוד, 31 בקול, 32 הצובות ברוח, 33 ברוח, 34 קבועות בפה, 35 בחמש מקומות, אחת ע"ב בגרון, גיכ"ק בחיך,

29. כ"ב אותיות יסוד: פי' אותן שאמרנו לעיל במשנה הקדמה שכולן תחובות תוך האל"ף, והאל"ף תוך כולן, בסוד הרוח שצא מרוח הקדש. דע כי צאות בסוד חמש חמש, כולל (פרק א' משנה ז'). והנה הרוח הנמשכת תוך האל"ף היא אות ה"ה שצאה אך ורק בצבל הפה מה שאין לאל"ף עלמה.

Twenty Two Foundation Letters: Those letters already described in the previous mishna as all being contained within the *Alef* and the *Alef* in all of them as part of the secret of the *ruach*/breath which comes from the *Ruach Hakodesh*/Holy Breath. The letters come in sets of five, as we learned above (Ch I. mishna 2) Note, the breath accompanying the letter *Alef* (which has no breath of its own) comes from the letter *Heh* = 5.

30. חקוקות: חקיקה צחי' ספי' מלכות, ומשמעו מושג נתון רוחני, (עיין פרק א' משנה א' ד"ה חקק). ומלכות היא סוד הפה, כדאיתא בתקו"ז מאמר פתח אליהו (י"ז).

Carved: Carving is always associated with the Sefira of *Malkhut* - Sovereignty. It suggests a spiritual concept or subject as was taught above, (Ch I. mishna 1 cit loc Carved) *Malkhut* - Sovereignty is seated in the mouth as we learn from Elijah's speech in the *Tikunei Zohar* (17a)

31. בקול: פי' קדם לדיבור שהוא צטוי הכוונה במילים הצאות מהמות, יש כבר התאמת הרגון להתקשר וזהו קול ואותו הרגון מופיע בצאותיו ג"כ.

In the voice: Before Speech, which is the articulation of the intent in words coming from wordcenters in the brain, there is already an exertion of effort to reach out coming from the desire to connect. That is the Voice referred to here. That desire also manifests in the letters.

32. הצובות: פי' סילוק והסרת חומר להשאיר ריקנות ע"י החליצה, ומשמעו פה סילוק הרוחני לפנות מקום למושג גשמי.

Hewn: Hewing means the removal of matter to make room for the hewn empty space. In this context it suggests the removal of the purely spiritual to make room for the physical.

33. ברוח: רוח היא מרכבה לרגון להתקשר.

In the Breath: Breath is the vehicle for the desire to connect.

34. קבועות בפה: פי' הכוונה שצמילים היא תוך דיבור המילים והמשפטים שצאים מכוונות מן המות. והדבור כמו מרכבה להכוונה במחשבת כל האדם בתנועתו ורגשיו וחיותו.

Fixed in the mouth: That is to say, the intent within the words constitutes the inside or meaning of those words and sentences being spoken intentionally by the mind. Speech is the vehicle carrying each person's thoughts and intentions in their movement, emotion and life.

35. בחמש מקומות: פי' כמו שיש חמש אלצעות הרגלים וצנייכה אות צרית, צחי' אות ה"ה שנתוסף לו לאצרה אציו, כמו שפרשנו לעיל, (פרק א' משנה י"ז, ד"ה וחתמו) כמו כן יש חמש חמש אלצעות הידים אות צרית, צחמש מקומות צפה. והנה הצל הפה שהיא סוד אות ה"ה היא הנפש והרוח והגשמה לכל הכ"צ אותיות. וזה פי' מאמר פתח אליהו (תקו"ז י"ז). מלכות פה תורה שצבל פה קרינו ליה ע"כ שלפי פשוטו הוב ליה למימר, מלכות עטרה המתגלה צפריעת הערלה בקיום מלות מילה. אלא שצא לרמז על סוד ז', ז' לעומת ז', לא ז' אף ז' קתני, שיש צחי' מלכות צברית המעור ויש צחי' מלכות צברית הלשון. וכמו שחייב האדם לקדש עלמו צאות צרית קדש כן לריך האדם לקדש עלמו צחמש מקומות צפה. שעל האדם להיות קדם צבל פיו כדי לשמרו לקדשו, וזה פירוש תורה שצבל פה, כעין הקדושה והשמירה הדרושה ממנו צגוף המעור ודו"ק.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ג)

דטלג'ת בלשון, זסשר"ץ בשינים, בומ"ף בשפתים.

In five places: just as there are five toes on each foot with a covenant of Brit between them, corresponding to the letter - ה"ה - *Heb* which was added to Abram's name, as was explained above (Ch I. mishna 12. cit. loc. And sealed) so, similarly there exists a covenant between the five fingers of the hand, in five places in the mouth. The breath issuing from the mouth, representing the letter - ה"ה - *Heb* which is the *Nefesh*/breath, *Ruach*/spirit and *Neshama*/soul of all 22 letters. This is what Elijah in his speech (Tikunei Zohar 17a) means when he says, "*Malkhut* - Sovereignty is the mouth, also called the Oral Torah, (Torah *She'B'al Peb* - of the Mouth)." Now, according to the simple flow of that Elijah text, reference to the mouth appears out of context. First Elijah referred to the right and left arms as *Hesed* - Lovingkindness and *Gevura* - Might. Next he called *Tifferet* - Glory, the torso, then *Netzach* - Victory and *Hod* - Beauty the two thighs, with *Yesod* - Fundament the end of the body, the sign/letter of the covenant. Then he said, *Malkhut* - Sovereignty is the mouth, also called the Oral Torah, (Torah *She'B'al Peb* - of the Mouth). Would it not have been more appropriate to continue, saying, *Malkhut* - Sovereignty is the crown revealed by the circumcision in the fulfillment of the commandment of *Brit Mila*? What Elijah is teaching us is that there is a correlation and parity between the covenant governing *Malkhut* - Sovereignty in the flesh of the body and that governing *Malkhut* - Sovereignty in the mouth. And just as one is obliged by the covenant to sanctify oneself in the letter of the sacred covenant in the flesh, so must one sanctify oneself in the five places in the mouth. A person must become a **בעל פה** - *Ba'al Peb*, master of his mouth in order to guard and sanctify his speech. Analogous to the custodial holiness demanded of a person in sexuality.

36. גרון, חך, לשון, שינים, שפתים: פי' זו סדרן, מן העומק על החילון, ועמוק הוא הגרון שמשם השכינה מדברת כדאיתא בזו"ק (פנחס רל"ב) ובגרון דווקא נמצאת אותיות אה"ע.

Throat, palate, tongue, teeth and lips: This is the order in which they pass from the deepest part of the mouth outwards. The larynx is the most profound, and that is where the *Shekhina* - Divine Dwelling Presence is said to speak from, as we learn in the Zohar, (Vol III. Pinchas 235a) And it is where the letter - ה"ה - *Heb* comes from, together with *Alef*, *Chet* and *Ayin*.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כא)

Mishna 4

Twenty two foundation letters set into the wheel in 231 gates. The wheel turns front and back. An indicator of this is that there is nothing higher in Good than pleasure, and nothing lower in Evil than plague.

משנה ד'

עשרים ושתים אותיות יסוד קבועות בגלגל ברל"א שערים, חזר גלגל פנים ואחור, סימן לדבר אין בטובה למעלה מענג ואין ברעה למטה מנגע.

Preface to Mishna 4

After explaining the secret of the letter *Heb* which is the spirit/breath moving the *Alef* through the five phonetic families, the mishna comes to teach how all the letters resemble gates through which the Simple Desire flows

פתיחה למשנה ד'

אחרי ביאורו סוד אות ה"ה שהיא הרוח המחיה אות האל"ף בצוד חמשה מולאות הפה, צא להכסיר איך כל האותיות הן כמו שערים אשר דרכם שופעת הרלון הפשוט.

It is written (Isa 55:8) "For My thoughts are not your thoughts," In the Zohar (Vol. III 5b) it is taught, My thoughts? - the word is written in the singular, without the *Vav* indicating plurality - My thought; a single thought. It is virtually impossible for a human to grasp the concept of God's thought, a Single thought; a thought alone, unaccompanied, followed or repeated. Because the natural state of the mind is that which is never still eve for a moment. It's impossible for the mind not to think countless thoughts, even the person himself is unable to keep track or count of them all. But God's thought is absolutely one only. One may not even reflect on this thought. And were it not for Isaiah the prophet having already compared God's thought to our own we would not be permitted to compare them in parallel. And so it is with the matter of Will and Desire. God's is the simple and elegantly single desire by comparison to ours which are almost infinite in their variety between the creepy crawlly base and blazingly magnificent and holy.

דע כתיב (ישעיה נ"ה ח') כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי וגו'. ואיתא צוה"ק³⁷ מחשבותי כתיב חסר בלא וא"ו ודריש ליה מחשבותי לשון יחיד כמו מחשבה אחת, עיי"ש. וכמעט אי אפשר לבשר ודם להשיג ענין מחשבה אחת בזודדה לגמרי. כי טבע מוח האדם שאינו שוקט ואינו נח אף רגע, וא"א שלא יהי המוח חושב מחשבות רבות אין חקר עד שהאדם

37. (צוה"ק ג' ה'): כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי, כי לא מחשבותי מחשבותיכם, מחשבותי כתיב חסר בלא ו'. תא חזי, מחשבה דקודשא צריך הוא, היא עלאה ורישא דכלא, ומבהיא מחשבה אחשטו ארחין ושבילין, לאשתכחא שמה קדישא, ולאשתקנא ליה בתקוניו דקא יאות, ומבהיא מחשבה אחנגיד ונפיק שקיו דגנתא דעדן, לאשקאה כלא, ומבהיא מחשבה קיימין עלאין ותתאין, ומבהיא מחשבה משתכח תורה שבכתב ותורה שבעל פה. מחשבה דבר נש היא רישא דכלא, ומבהיא מחשבה אחשטו ארחין ושבילין, לאסטאה ארחוי בהאי עלמא ובעלמא דאתי, ומבהיא מחשבה אחנגיד ונפיק זומא דיצר הרע, לאצאשא ליה ולכלא, ומבהיא מחשבה אשתכחו עבירות חטאות וזדונות, עבודה זרה גלוי עריות ושפיכת דמים, ועל דא כי לא מחשבותי מחשבותיכם, עכ"ל.

(Zohar Vol III 5b) (Isaiah 55:8) "For My thoughts are not your thoughts, nor are your ways My ways." 'My thoughts' is spelled - מחשבותי - without a *Vav*. Come and see: God's Thought is the top and beginning of everything. Ways and paths emanate from that thought, in order to present the Holy Name and establish it properly. From that divine Thought issues the irrigating waters of the Garden of Eden, to water all things. That Thought maintains the highest and lowest creatures. It gives existence to the Written Torah and the Oral Torah. A person's thought is also the beginning of everything; ways and paths emanate from it and become the convoluted pathways of this world and into the World to Come. But it is from that thought there also issues the corruption of the Evil Inclination to harm him and everything. Transgressions, sins and malicious deeds come from that thought, as do idolatry, incest and bloodshed. Therefore the Torah says, "For My thoughts are not your thoughts."

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כב)

עלמנו א"א שיעמוד עליהם לזררם כלל. אבל מחשבתו ית' אחד מוחלט, ואסור להרהר. ואי לאו שדמוי ישעי' הנביא צניגוד למחשבתו לא היינו מעמתים אותם דא לקבל דא כלל. וכן ענין הרלון, רלוננו ית' האחד והפשוט לעומת רלונותינו רבו רצון זוחלי עפר גם להוטי אש קדש.

So, the gates come built of stones, because a letter is referred to as a stone and with these stones, words are built. So we read, (Gen 49:24) "...by the hands of the Mighty One of Jacob, from there, the Shepherd, the Stone of Israel." Rashi (ibid.) explains stone to express *Malkhut* - Sovereignty. This fits with what was said in the previous mishna about Malkhut - Sovereignty begin associated with the mouth. God combined the letters with one another, because a single letter alone cannot make a word or convey speech. Two letters, however, can certainly do so. And this is the law concerning writing or erasing on the Sabbath. Someone who write is not transgressing the law until they write two letters. Every word can be turned around to read forwards or backwards to make two words, thus, - אב-בא, בג-גב - .The gates referred to in the mishna are all built of two letters each. And it is through each gate that there flows from the source, like a river of abundance, the Simple Desire. During the period of its flow the Simple Desire is clothed in letters and words and phrases. For the Simple Desire to be manifest within us, in our body and soul, it has to become part of the complex matrix of words and sentences which define who we are. For thus was ever the soul of the human being, whatever it has no words for is beyond its grasp and cannot be thought of. Even a person's feelings remain a mystery until he has the words with which to define them.

על כן צאו השערים צנויים מאצנים, כי האות נקראת אצן, שצבה צנויים מילים. וכן כתיב (צראשית מ"ט כ"ד) משם רעה אצן ישראל וגו'. ועיין פרש"י שם³⁸ אצן לשון מלכות ע"כ. ופי' מלכות פה כדלעיל צמשה הקדש. שהקצ"ה לרפן אלו אס אלו, כי אות לצדה איננה לא תיבה ולא דבור, אבל משתי אותיות נעשית דבור. וכן דין לשבת, הכותב אינו חייב עד שיכתוב שתי אותיות. וכל תיבה מתהפכת לקראת ישר והפך לעשות שתי תיבות כגון אב-בא, בג-גב וכו'.³⁹ והשערים המדוברים כאן צמשתנו צנויים משני אצנים. ודרך כל שער נוצעת השפעה כמו נהר ממקור השפע היא הרלון הפשוט. וצמשך שפיעתו נוזלת רלון מלצש מילים ותיבות ודברים. כי כדי שהרלון הפשוט תופיע צנפשו הולך להתלצש צתשזורת מילים דבורים ומשפטים. כי כן עזב נפש האדם, על מה שאין לו מילים אינו יכול לחשוב, וגם על הרגשו אינו עומד אס אין לו צמה לתוארם.

---

38. רש"י (צראשית מ"ט כ"ד) רועה אצן ישראל עקרן של ישראל לשון אצן הראשה לשון מלכות כ"כ אצן ישראל - לשון נועריוקון אצ וצן אצבן וצנין יעקב וצניו ע"כ.

Rashi (Gen. 49:24) "the Stone of Israel." This means the root of Israel. Stone is an expression of leadership as in (Zac 4:7) "and he will bring out the capstone with shouts." And expression of Malkhut - Sovereignty. Stone of Israel - אבן - *Even* - Stone is a Notariqon. - אב בן - *Av & Ben*, Father and Son, Jacob and his children.

39. ושל שלשה אותיות נעשית 6 בתים, כגון מחל-מלח, חלם-חמל, למח-לחם, ששם 3 פעמים 2. ושל ארבעה אותיות נעשית 24 בתים ששם 4 פעמים 6. ומחמש אותיות נעשית 120 בתים ששם 5 פעמים 24. ומשש אותיות נעשית 720 בתים ששם 6 פעמים 120. ומשבע אותיות נעשית 5040 בתים ששם 7 פעמים 720. ומשמנה אותיות נעשית 40320 בתים ששם 8 פעמים 5040. ומתשעה אותיות נעשית 362880 בתים ששם 9 פעמים 40320. ומעשרה אותיות נעשית 3628800 בתים ששם 10 פעמים 362880. ומאחת עשרה כגון והאחדרפנים (אסתר ט' ג') שיש צה 11 אותיות נעשית 39,916,800 בתים ששם 11 פעמים 3628800 (ר אלעזר מגרמיזא). וכסוד כל הבתים שע"י הכ"צ אותיות כולס צאים למספר, 1,124,000,727,777,607,680,000 בתים. (עיין לקמן פרק ד' משנה י"צ)

A three letter word can make 6 'houses', e.g. - למח-לחם, חלם-חמל, למח-לחם = 3 x 2. A four letter word makes 24 'houses', = 4 x 6. The longest word in Scripture has 10 letters, (Esther 9:3) - והאחדרפנים - it refers to a class of civil servant in the Persian Government. 10 letters make 3628800 'houses', or 10 x the previous amount of houses. The sum of all the possible 'houses' made possible by the 22 letters, is 1,124,000,727,777,607,680,000.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כה)

does it say lower than? When the text says there is nothing higher than pleasure it means nothing greater than. If so, why not use the same expression to talk of plague? The meaning, surely, is that the one is the reverse of the other, not the parallel. Evil is the reverse of Good not its parallel. (See Ch VI. mishna 5)

47. מנגע: ויסודו (בראשית י"ג י"ז) וינגע יכו"ה את פרעה נגעים גדולים וגו'. ואיתא (בראשית רבה מ"א ב') ריש לקיש בשם בר קפרא אמר פרעה בראתן לקה אמר רש"ג מלאני זקן אחד מוכה שחין בליפורין ואמר לי כ"ד מיני שחין הם ואין לך קשה מכולם שהאשה רעה לו אלא ראתן בלבד וברו לקה פרעה ע"כ. והוא היפך הענג ממש. וכן איתא בזוה"ק (בראשית כ"ו:) כגוונא דפרעה ומנראי דפרח בהון שחין אצבעעות, אכל לישראל יחא ענ"ג ע"כ. וי"ל נג"ע ר"ת נח"ש, גאו"ה עמל"ק, ועיין לקמן פרק ו' משנה ה' (ד"ה זה לעומת).

Plague: The source for the word - נגע - *Nega* - Plague is, (Gen 12:17) "God smote (*naga*) Pharaoh with heavy plagues (*Nega'im*)" In the midrash, (Gen Rabba 41:2) we read, Resh Lakish in the name of b. Kapara, said. Pharaoh was struck with *Ra'athan* - (Abscess of corpus cavernosum or penis). R. Shimon b. Gamliel said, 'I was approached by a boil smitten old man in Zippori who told me the following. There are twenty four types of boils, none, however, are as painful or as devastating to attempts at sexual relations with a woman as the type called *Ra'athan*. And it was specifically this type of boil with which Pharaoh was smitten." If *Nega* - Plague is associated with *Ra'athan* this would explain its being the reverse of *Oneg* - Pleasure. In the Zohar, (Vol. I 26b) we read, "Like Pharaoh and the Egyptians upon whom there flourished the boils. But the Jewish People enjoyed *Oneg* - Pleasure. - נגע - *Nega* - Plague is a Notarikon of the words - נח"ש, גאו"ה עמל"ק - *Nachash* - Snake, *Ga'avah* - Pride, *Amalek*. See Ch. VI. mishna 5 (cit. loc. This parallel)

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כז)

Mishna 5

How did he weigh them and substituted them? *Alef* with each of them and each of them with *Alef*. *Beth* with each of them and each of them with *Beth*, repeating endlessly. Consequently they emerge in 231 Gates, and, consequently, all speech and all existence emerges from them. And, consequently, all existence emerges in a single Name.

משנה ה'

כיצד שקלן והמירן א' עם כולן וכולן עם א', ב' עם כולן וכולן עם ב', חוזרות חלילה, נמצאו יוצאות ברל"א שערים, ונמצא כל הדבור וכל היצור יוצא מהם, ונמצא כל היצור יוצא בשם אחד.

Preface to Mishna 5

After explaining how the letters are fixed into the wheel and how the wheel revolves while spinning front and back, the mishna comes to add the reminder that it is not only the letter Alef to which this process is happening, but to and with all 22 letters.

פתיחה למשנה ה'

אחרי הסברו איך האותיות קבועות בגלגל, ואיך הגלגל מסתובב וגם מתהפכת פנים ואחור, צא צמסנה ומוסיף עליו לאמר שלא רק עם האל"ף עשה כן, אלא אם כל הכ"ב אותיות.

Mishna 5

How did he weigh them and substituted them? *Alef* with each of them and each of them with *Alef*. *Beth* with each of them and each of them with *Beth*, repeating endlessly. Consequently they emerge in 231 Gates, and, consequently, all speech and all existence emerges from them. And, consequently, all existence emerges in a single Name.

משנה ה'

כיצד⁴⁸ שקלן והמירן א' עם כולן וכולן עם א', ב' עם כולן וכולן עם ב',⁴⁹ חוזרות חלילה, נמצאו יוצאות ברל"א שערים, ונמצא כל הדבור⁵⁰ וכל היצור⁵¹ יוצא מהם, ונמצא כל היצור⁵² יוצא בשם אחד.

48. שקלן והמירן: עיין לעיל בפירושו למשנה ג'.

Weigh them and substitute them: See above, Mishna 3.

49. חוזרות חלילה: עיין בס' הכתב והקבלה (ויקרא ח' כ"ו) וז"ל שם חלב הונח ע"ש האורה העגולית הנעשה בעיסה בגמר הלישה, ויהיה חלב מענין מחול ומחולות ע"ש התנועה הסבובית הנעשות צבת הריקוד, וכן סער מתחולל, הרוח החזק ההולך סביב סביב בעגול, ומזה הלשון חוזר חלילה הרגיל בצבתו ע"כ.

Repeating endlessly: The commentary Haketav V'Hakabala (Num 7:26) notes the following: The name Challah applied to bread baked for the Sabbath comes from the round shape it takes on after being kneaded. The word - חלה - *Challah* is cognate with - מחול - *Machol* - Dance because of the circular form of the dance. Similarly the phrase - סער - *Sa'ar Mitcholel* - whirlwind, uses the same root because it spins around itself in a circle. This is also the source for the common rabbinic phrase - חוזר חלילה - *Chozer Chalila* - Repeating Endlessly.

50. וכל היצור: ויסודו (בראשית ז' ז') ויילך יהו"ה ה' את האדם עפר מן האדמה וגו'. ואיתא (ברכות ס"א). דרש רב נחמן בר רב חסדא מאי דכתיב ויילך ה' אלהי"ם את האדם בשני יודי"ן שני ילדים ברא הקדוש ברוך הוא אחד ילך טוב ואחד ילך רע ע"כ. ופי' שהקב"ה נקרא יולך שהמליץ שני הילדים באדם, כי הילירה הראשונה בתורה הוא הפסוק הג"ל ויילך יהו"ה ה' את האדם.

All existence: It's source is the verse (Gen. 2:7) "The Lord God formed man of dust from the earth." The Talmud, (Berachoth 61a) notes, R. Nachman b. R. Chisda taught, 'Why does the verse say - וייצר - *Vayitzer* - He Formed, using two *Yuds* - יי - in the word? To teach that God created him with two desires, one the good desire, the other the

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כז)

bad desire.” The meaning of this Talmudic teaching is that God is called - יוצר - *Yotzer* - He who forms, because of the two - יצרים - *Yitzarim* - Desires, He formed within us. The very first time the word - וייצר - *Vayitzer* - He Formed, appears in the Torah it is written with an extra letter Yud, and teaches about the two opposing desires built into humans.

51. יוצא מהם: ולא אמר בא מהם. ויסודו (בראשית א' י"ב) ותולא הארץ דשא וגו'. צווי נאמר 'תדשא' ולמעשה נאמר 'ותולא', ועוד דיוקים כמו שפרשו לעיל (פרק א' בפתיחה למשנה י"א) שבשיטה זו יש כבר מקום לעשות ולאי-בזנה וסרצנות שעליה החיים צוויים. וזה קרה לא רק בצווי הקב"ה להאדם וצוויי אל האדמה, אלא גם אלל האותיות, שיש כבר בהם אותו טבע למרות. ופי' ונמלא כל הדבור וכל היצור יולא מהם, מהשערים המתגלגלים ומסחוצצים.

Emerges from them: The Hebrew word in the text of the mishna is - יוצא - *Yotzei* - Come out of, and not simply - בא - *Ba* - Come from. Its source is the verse (Gen 1:12) “And the Earth put out grass.” In the original command, God said - תדשא - *Tadshei* - Sprout. The text tells us, however, - ותוצא - *Vatozi* - The Earth ‘put out’. Along with other discordant notes discussed above, (See Ch. I. preface to Mishna 11). The words are ambiguous precisely because there is a powerful ambiguity and ambivalence built into the original instruction. There is sufficient room for error and misunderstanding as well as disobedience to support Life which depends upon it. This is not merely built into the code of DNA of organic Life as was discussed above, but is also written into the template for the combination of the twenty two letters. The original letters in their conceptual form already contain the tendency to disorder and unordered recombination. All manner of speech and all permutations of form ‘come out’ of them, i.e. the 231 Gates that spin and revolve.

52. יוצא בשם אחד: שם אלהי"ם היינו אות אל"ף כמו שיתבאר במשנה ו'.

Emerges in a single Name: The Name referred to is the Name - אלהי"ם - *ELOHIM*, associated with the letter *Alef*, as will be explained in Mishna 6.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כה)

Mishna 6

Formed substance out of chaos and made that which was not into that which is. He also hewed great columns from air which cannot be grasped. *Alef* with all of them and all of them with *Alef*. Inspecting, substituting and making all of existence and all speech one Name. An indicator of this: 22 desires and one body.

משנה ו'

יצר ממש מתהו, ועשה את שאינו ישנו. וחצב עמודים גדולים מאויר שאינו נתפס. אל"ף עם כולם וכולם עם אל"ף. צופה וממיר ועושה את כל היצור ואת כל הדבור שם אחד, וסימן לדבר עשרים ושתיים חפצים וגוף אחד.

Preface to Mishna 6

This chapter ends with an all inclusive summary; a coda comprising everything that has been written so far. It explains how the latter *Alef* which is the *Ruach*/Breath emanating from the *Ruach Hakodesh*/Holy Spirit (Ch. I. Mishna 9) at the level of *ruach* from *Ruach* / breath from Breath, contains all 22 letters and all possibilities and permutations within it. It also contains all desires; for it is the secret of the *Yetzer Tov* / Good Desire and *Yetzer Ra* / Evil Desire.

פתיחה למשנה ו'

מסיים הפרק כמאסף לכל מחנות באחרית דבר, והוא תוכן כל הדבורים עד עתה. מסביר איך אות האל"ף שהיא הרוח הנמשכת מרוח הקדש, (פרק א' משנה ט') בחי' רוח מרוח, כוללת כל האותיות וכל הדברים שהם כל האפשרויות, וכוללת גם כל הרגשות שהם סוד יצר טוב ויצר רע.

Mishna 6

Formed substance out of chaos and made that which was not into that which is. He also hewed great columns from air which cannot be grasped. *Alef* with all of them and all of them with *Alef*. Inspecting, substituting and making all of existence and all speech one Name. An indicator of this: 22 desires and one body.

משנה ו'

⁵³ יצר ממש מתהו, ⁵⁵ ועשה את שאינו ישנו. ⁵⁷ וחצב ⁵⁸ עמודים גדולים ⁵⁹ מאויר שאינו נתפס. אל"ף עם כולם וכולם עם אל"ף.

53. יצר ממש מתהו: לפי שיטתנו בספר יצירה אפשר להבין מאמר זה באופן פשוט, יצר ממש מתהו, פי' כמו שמבואר בפרק א' במשנה י' (ד"ה תהו) ששנינו, שלש מים מרוח חקק וחלצו צבן תהו וצבו וכו'. וביארנו תהו ע"פ הגמרא (פסחים פח:) וצבמה דוכתין משמע שענין תהו מרמז לתאוה. ופי' כל היצורים באים מן התהו, כי שם כשא התאוה. ופי' שרוננו הפשוט ית' המליץ הכ"צ אותיות, ובהם נר כל היצורים כדלעיל משנה ז'. ובהם, היינו בתוך היצורים יצר בקצ"ה שני יצרים יצר טוב ויצר רע.

Formed substance out of chaos: Continuing with our approach to the Sefer Yetzira this Mishna may be understood in simple way. Instead of reading it as - יצר - *Yatzar* - Formed, we might read it - יצר - *Yetzer* - Desire. Meaning, as was read in Ch. I. Mishna 10 (cit. loc. Chaos) "Three, water from breath, carved and hewed with them chaos and void." It was explained there that chaos is often referred to in the Talmud as a powerful desire, (Pesachim 88b) The Mishna, then, may be read as saying 'Desire is substance from chaos,' for chaos is the 'throne' of desire. As has been explained, God's Simple Desire has produced the 22 letters with which all of existence is formed, as above, (Mishna 2) The phrase, 'with which' also means 'within which'. God formed both the Good and Evil desires inside all existence.

54. ממש מתהו: ממש מגזרת (דברים כ"ח כ"ט) והיית ממשש צלברים כאשר ימשש העור באפלה וגו'. ודבר שיש בו ממש הוא כעין דליחא (ספר הבהיר משנה ז') אמר ר' זכריה מאי דכתיב (בראשית א' ז') והאלץ היתה תהו וצבו מאי משמע היתה, שכבר היתה תהו, ומאי תהו דבר המתהא בני אדם, ומאי צבו, אלא תהו היתה וחזרה לצבו, ומאי צבו דבר שיש בו ממש דכתיב צבו זו הוא ע"כ. ומוצן מדבריו שצבו הוא דבר שיש בו ממש, והוא צא מן התהו, ויבי' פירוש משנתנו יצר ממש מתהו שעשה צבו - הוא דבר שיש בו ממש - מתהו. וצבמה שהסברנו לעיל פרק א' במשנה י' (ד"ה וצבו) מוצן שיש שתי מיני יצרים, התהו היא תאוה לדבר או לדברים צוערים בקרב האדם כרעזון ללחם ולמאון למים.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כב)

אזל הרגש הצבו אינגה כן, אלא הרגש חלל פנוי בלבד, הרגש הריקנות והחסרון והאפס. ופי' שמתכו שהוא בלבול וערצוב כל התאוות הנמשכים מכ"צ אותיות שזאים מן האל"ף בצוד הרוח הנמשך מן רוח הקדש שהיא משכן הרלון הפשוט שורש כל הרלונות, משם יר הקב"ה יר ממש שאינו רלון סתם לדבר מה אלא הרגש החסרון כמו סוג הרלון הא' שהסברנו בפתיחה לפרק א' משנה א'.

Substance out of chaos: The source of the word - ממש - *Mamash* - Substance is found in the verse (Deut. 28:29) "And you will be - ממשש - *M'Mashesh* - Feeling at midday like a blind man feeling in the dark." Substance is something which can be felt. As we learn in the book, Bahir (Mishna 2) "R. Brachia said, "What does the word "was" in the verse (Gen. 1:2) "And Earth was chaos and void" signify, it suggests that chaos already existed. What is - תהו - *Tobu* - Chaos? - תהו - *Tobu* is that which - מתהא - *M'Ta'be* - Astonishes people. What is - בהו - *Bobu* - Void? - בהו - *Bobu* is that which used to be - תהו - *Tobu* - but changed back to - בהו - *Bobu* - Void. What is - בהו - *Bobu* - Void? Something having substance, as it is written, - בו הוא - *Bobu - Bo Hu* - It Is In It." It is apparent from the teaching of R. Brachia in the Bahir that what we generally refer to as - בהו - *Bobu* - Void, does not actually mean emptiness but rather something having substance flowing as a consequence of the - תהו - *Tobu* - Chaos. Our Mishna, 'Formed substance out of chaos', means, He made - בהו - *Bobu* - i.e. something having substance, out of - תהו - *Tobu* - Chaos. With what was said above, (Ch. I Mishna 10 cit. loc. And Void) it is understood that there are two types of desire. Chaos is understood to be the sensation of desire inside a person for things; burning like a fire, e.g. as the hunger to eat something or thirst for water. But the sensation of Void is unsimilar. It is the sensation of emptiness and a vacated space inside the self. A feeling of lack and want, a sense of the No-thing. Chaos more closely resembles a mixture and blend of all the desires flowing from the 22 letters which come from the Alef in the mystery of the *Ruach*/Breath flowing from the *Ruach Hakodesh* / Holy Spirit, which is the seat of the Simple Desire, source of all desire. From there God formed substance which is not an undifferentiated desire for something, rather a sensation of lack and emptiness. As was explained in the Preface to Ch. I Mishna 1.

55. ועשה: ויסודו (בראשית א' ז') ויעש אלהי"ם את הרקיע וגוי. ופרש"י שם - תקנו על עמדו והיא עשייתו כמו ועשתה את לפרניה ע"כ. וזוהי מבואר המדרש (רבה בראשית ד' ו') כתיב ויעש אלהי"ם את הרקיע זה אחד מן המקראות שהרעיש בן זומא את העולם ויעש אתמהא והלא במאמר הן הוי (תהלים ל"ג) בדבר ה' שמים נעשו וצרוח פיו כל אצאם ע"כ. בן זומא הוא שצפה הרקיע מצדיל כשלא אצבעות בין מים עליונים למים תחתונים, ורעש לדעת מה וצמה תיקונו, כי עשייה לשון תיקון הוא כדדרשו חז"ל וכמוצא ברש"י. ושאל לאמר, אי הוה כתיב ציה ויהי כן כמו שכתוב אלל שאר הנצראים הייתי דורשו כפשוטו. אזל עכשיו שהעידה קרא עליה ויעש ופי' עשיה לשון תיקון, שתקנו הקב"ה, א"כ במאי תקנו, דהא אם הכדל בין חשק טוב לחשק רע הוא כ"כ מוחלט שאין להם נגיעה זו צו א"כ מה תיקונו, ועדיין בן זומא מצחון ודו"ק.

And made: The source for the word - עשה - *Asa* - Made, is the verse (Gen. 1:7) "God made the firmament." Rashi (ibid.) explains the word - עשה - *Asa* - Made, as 'fixed' in place. God set it up to stand alone, that was the 'making' of it. As it is written (Deut 21:12) "She shall do her nails." This explanation by Rashi can help is understand a Midrash (Genesis Rabba 4:6) "It is written, 'God made the firmament,' this is one of the verses with which Ben Zoma stormed the world. "What does the verse mean, 'God made'?" he thundered. "Wasn't everything already created at God's word, as it is written (Psalm 33) "At God's word the heavens were made and in the breath of His mouth all their hosts"? It was Ben Zoma who saw the firmament splitting three finger-breadths between the waters above and the waters below the heavens. He thundered because he wanted to know what and how can they be fixed. - עשייה - *Asiya* - Making is an expression of Fixing, as Rashi explains. Ben Zoma asked the following question. If the verse had "And it was so" the way the text describes the rest of Creation, then I would have interpreted this verse in the same way. But now that the verse adds the phrase 'And God made' suggesting that something still needed to happen after God said "Let there be a firmament, etc." that it was not simply so. It follows then that God 'fixed' it. If God fixed it, what was the fixing? If there is still such a visible split between Good Desire and Evil Desire that they never 'touch' one another then in what manner is the firmament fixed? And thus is Ben Zoma considered to be 'still outside'. (See Ch. I Mishna 4 cit. loc. Depths of Good. see Ch. III preface to Mishna 5)

56. את שאינו ישנו: פי' אותו הרגש של ריקנות המכונה בשם צבו וממש, עשהו, פי' תקנו הקב"ה שזה הרגש האין הוא הרגש הרלון הפשוט, וכמו שהסברנו לעיל (בפתיחה לפרק א' משנה ו' ד"ה והנה) פסוק פותח את ירך שהרלון היא היא השובע. שמה שמרגיש האדם צתוכו שאיפות ותאוות ורלונות הן דוגמת הרלון הפשוט עיי"ש.

That which was not into that which is: Meaning, that sensation of emptiness and lack which we called - בהו - *Bobu* - Void and Substance, God 'made' which is to say, 'fixed' it. This sensation of the No-thing is in fact the sensation of the sansation of the Simple Desire. And as was explained above, (Ch. I. Preface to Mishna 6 cit. loc. It is written) the verse, (Psalm 145:16) "Open Your hand and satisfy every living thing with desire." actually states clearly that is is the

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ב)

⁶⁰ צופה ⁶¹ וממיר ועושה ⁶² את כל היצור ⁶³ ואת כל הדבור ⁶⁴ שם אחד, ⁶⁵ וסימן לדבר ⁶⁶ עשרים ושתים חפצים ⁶⁷ וגוף אחד.

desire that satisfies. We now read our Mishna to mean, the fact that a person can feel aspirations, longings and desires inside himself is a mirroring of the simple and divine desire. That which was not, i.e. the sensation of emptiness, has now become, that which is.

57. וחצב: פי' סילוק והסרת חומר להשאיר ריקנות ע"י החציבה.

And hewed: Hewing always means the removal of substance to make space for the emptiness.

58. עמודים גדולים: פי' ילך טוב וילך רע בחי' אהבה ויראה.

Great columns: These great columns are the Good and Evil desires, Love and Fear of God.

59. מאויר שאינו נתפס: פי' מאותן ראוות שהם בחי' אין, המורגשים כחלל רק בקרב האדם. כי זה ההרגש הוא סוד כל העבודות הן בקום ועשה הן בסוד מרע. וקשה, מי יכריע בין ילך הטוב לרע. דהא לקמן בפרק ג' משנה ג' איתא שהאויר מכריע בין ההפכים. אבל עם שני ההפכים חלוצים מאויר, א"כ מי יכריע ביניהם. וזה סוד גדול, ועיין לקמן (שם), ובעה"י יבואר שם. ואויר שאינו נתפס מרמז לאות אל"ף שאין לה מצטא בהבל הפה.

From air which cannot be grasped: Meaning, from those desire which are at the level of *Ain* - No-thing. That sensation of emptiness, the experience of the hole inside a person, that feeling is the source and seat of all feelings of worship, whether in the active or passive sense. Whether in the do-good or avoid-evil mode. The question is this: Who makes the final decision on whether to follow the good or evil inclination? Further in the book (Ch. III Mishna 5) we learn that Air makes the decision between the two opposites. But if the two opposites are actually hewn out of Air, then who's doing the deciding among them? Herein lies a great mystery, as will be explained, (ibid.) Air that cannot be grasped hints at the letter *Alef* which has no expression in breath.

60. צופה: בגמ' אין דורשין מעשה ברביצ"ח וכן זומא שאמר צופה הייתי בין מים עליונים למים תחתונים וכו'. ועיין לעיל פרק א' משנה ו' (ד"ה לפייחת), ומשמעתו הצנה והצחנה בלב.

Inspecting: We find this word used in the Talmud (Hagiga 13b) where it discusses the story of R.Yehoshua b. Chanania and ben Zoma who said I am - צופה - *Tzofeh* - Inspecting the split between the waters above and the waters below the heavens. (See Ch. I. Mishna 5 cit. loc. Their Appearance) The word suggests comprehension and perception in the heart.

61. וממיר: עיין לעיל משנה ז' (ד"ה המיר).

Substituting: See above, (Mishna 2 cit. loc. Substituted)

62. את כל היצור: פי' כל אשר ילך מכ"צ אותיות בבחי' רוח מרוח (עיין לעיל פרק א' משנה ט"ו) כגון המים והאש וכל דבר גשמי.

All of existence: Meaning, everything formed of the 22 letters at the level of *ruach* from *Ruach* / breath from Breath. (see Ch. I. Mishna 9) Existence, like Water, Fire and every physical thing.

63. ואת כל הדבור: פי' כל מה שלא נכנס תוך העולם הגשמי בחי' רוח הקודש (עיין לעיל פרק א' משנה ח') כגון קול רוח ודבור.

All speech: Meaning, everything not included in the definition of the physical things, at the level of *Ruach Hakodesh* / Holy Spirit Speech, Voice and Breath. (see Ch. I Mishna 8)

64. שם אחד: בשם אחד לא כתיב אלא שם אחד. אע"פ שהעולם נברא בעשרה מאמרות, וגם החורה נתנה בעשרת הדברות עכ"ז כולם שם אחד. שלא יתעב האדם לחשוב שהאותיות הם עלמיות מוקדם, כי האותיות יאורים הן, וכל יצירת הכ"צ אותיות לא היה אלא כדי שאנחנו נוכל לדבר ליחדו ית' בלשוננו, אבל מלדו ית' הוא נשאר אין סוף. וגם אחדותו ויחידותו לאו צמנין הוא. והוא ברצונו הפשוט האליל, ברא, ילך ועשה.

One Name: The text does not say 'making all of existence and all speech with one Name.' What this teaches is that although the universe is created through the medium of Ten Sayings and although the Commandments are given as

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

Ten Sayings, nonetheless they are all One Name. A person should not make the mistake of thinking that the letters are a primal, original and uncreated substance or concept, rather the letters are created things, too. The process of forming the 22 letters only came about so that we would be presented with the ready-made means of discussing and proclaiming God's Oneness in our own tongues. From God's point of view the letters were not a necessity or prerequisite to Creation, and He remains unchanged by them, *Ain Sof* - Infinite. God's Oneness is also not a numerical oneness. God in His Simple Desire conceived, created, formed and made all things. Though all things are One name, they were not created with One Name. Even God's Name is created for our benefit.

65. וסימן לדבר: זהו הסימן השני בספר יצירה.

An Indicator of the thing: This is the second indicator in the book.

66. כ"ב חפצים: ויסודו (בראשית ל"ד י"ט) כי חפץ צנת יעקב וגו'. ופי' הכ"ב אותיות הם כ"ב ראוות, ויתצאר צפרקים הצאים, חפץ לשון תשוקה. ועיין לקמן פרק ו' משנה ה'.

22 Desires: Thois source for this word, - חפץ - *Chaietz* - Desire, is to be found in the verse, (Gen. 34:19) "For he desired the daughter of Jacob." It suggests that the 22 letters are 22 desires, as will be explained in the coming chapters. - חפץ - *Chaietz* - is an expression of longing. (Ch. 6 Mishna 5)

67. וגוף אחד: בגוף אחד לא כתיב, אלא וגוף. והוא סימן למה שאמר כל היור וכל הדבור שם אחד, כי הכ"ב חפצים שהם ראוות שונים הם כולם אחד ראונו הפשוט. וגוף אחד היינו גוף העשר ספירות היא ג"כ ראונו הפשוט.

And one body: The text does not say 22 desires in one body, rather and one body. This is the indicator to the veracity of the previous statement that all of existence and all speech is One Name. Because the 22 letters represent 22 different desires, but they are all the one, single Simple Desire of God. one body refers to the Ten Sefirot which also represent the Simple Desire.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(לב)

Mishna 7 משנה ז'

The following table is the simplest set of letters forming the 231 Gates. They follow a logical array. First *Alef* with each of the other 21 letters, then on the second line *Beth* with all other 20 letters, since it has already been paired with Alef in the first set, it is not necessary to be repeated. The third line begins with *Gimel* paired 19 letters beginning with *Dalet* and so on. $21 + 20 + 19 \dots + 1 = 231$

אב	אג	אד	אה	או	אז	אח	אט	אי	אכ	אל	אמ	אנ	אס	אע	אפ	אצ	אק	אר	אש	את
בג	בד	בה	בו	בז	בח	בט	בי	בכ	בל	במ	בנ	בס	בע	בפ	בצ	בק	בר	בש	בת	
גד	גה	גו	גז	גח	גט	גי	גכ	גל	גמ	גנ	גס	גע	גפ	גצ	גק	גר	גש	גת		
דה	דו	דז	דח	דט	די	דכ	דל	דמ	דנ	דס	דע	דפ	דצ	דק	דר	דש	דת			
הו	הז	הח	הט	הי	הכ	הל	המ	הנ	הס	הע	הפ	הצ	הק	הר	הש	הת				
וז	וח	וט	וי	וכ	ול	ומ	ונ	וס	וע	ופ	וצ	וק	ור	וש	ות					
זח	זט	זי	זכ	זל	זמ	זנ	זס	זע	זפ	זק	זר	זש	זת							
חט	חי	חכ	חל	חמ	חנ	חס	חע	חפ	חצ	חק	חר	חש	חת							
טי	טכ	טל	טמ	טנ	טס	טע	טפ	טצ	טק	טר	טש	טת								
יכ	יל	ימ	ינ	יס	יע	יפ	יצ	יק	יר	יש	ית									
כל	כמ	כנ	כס	כע	כפ	כצ	כק	כר	כש	כת										
למ	לנ	לס	לע	לפ	לצ	לק	לר	לש	לת											
מנ	מס	מע	מפ	מצ	מק	מר	מש	מת												
נס	נע	נפ	נצ	נק	נר	נש	נת													
סע	ספ	סצ	סק	סר	סש	סת														
עפ	עצ	עק	ער	עש	עת															
פצ	פק	פר	פש	פת																
צק	מר	צש	צת																	
קר	קש	קת																		
רש	רת																			
שת																				

The triangular array above has been rephrased to form a rectangular set of 21 x 11 letters. $21 \times 11 = 231$, below.

אב	אג	אד	אה	או	אז	אח	אט	אי	אכ	אל	אמ	אנ	אס	אע	אפ	אצ	אק	אר	אש	את
בג	בד	בה	בו	בז	בח	בט	בי	בכ	בל	במ	בנ	בס	בע	בפ	בצ	בק	בר	בש	בת	שת
גד	גה	גו	גז	גח	גט	גי	גכ	גל	גמ	גנ	גס	גע	גפ	גצ	גק	גר	גש	גת	רש	רת
דה	דו	דז	דח	דט	די	דכ	דל	דמ	דנ	דס	דע	דפ	דצ	דק	דר	דש	דת	קד	קש	קת
הו	הז	הח	הט	הי	הכ	הל	המ	הנ	הס	הע	הפ	הצ	הק	הר	הש	הת	צק	צר	צש	צת
וז	וח	וט	וי	וכ	ול	ומ	ונ	וס	וע	ופ	וצ	וק	ור	וש	ות	פת	פק	פר	פש	פת
זח	זט	זי	זכ	זל	זמ	זנ	זס	זע	זפ	זק	זר	זש	זת	עפ	עצ	עק	ער	עש	עת	עת
חט	חי	חכ	חל	חמ	חנ	חס	חע	חפ	חצ	חק	חר	חש	חת	סע	ספ	סצ	סק	סר	סש	סת
טי	טכ	טל	טמ	טנ	טס	טע	טפ	טצ	טק	טר	טש	טת	נס	נע	נפ	נצ	נק	נר	נש	נת
יכ	יל	ימ	ינ	יס	יע	יפ	יצ	יק	יר	יש	ית	מנ	מס	מע	מפ	מצ	מק	מר	מש	מת
כל	כמ	כנ	כס	כע	כפ	כצ	כק	כר	כש	כת	למ	לנ	לס	לע	לפ	לצ	לק	לר	לש	לת

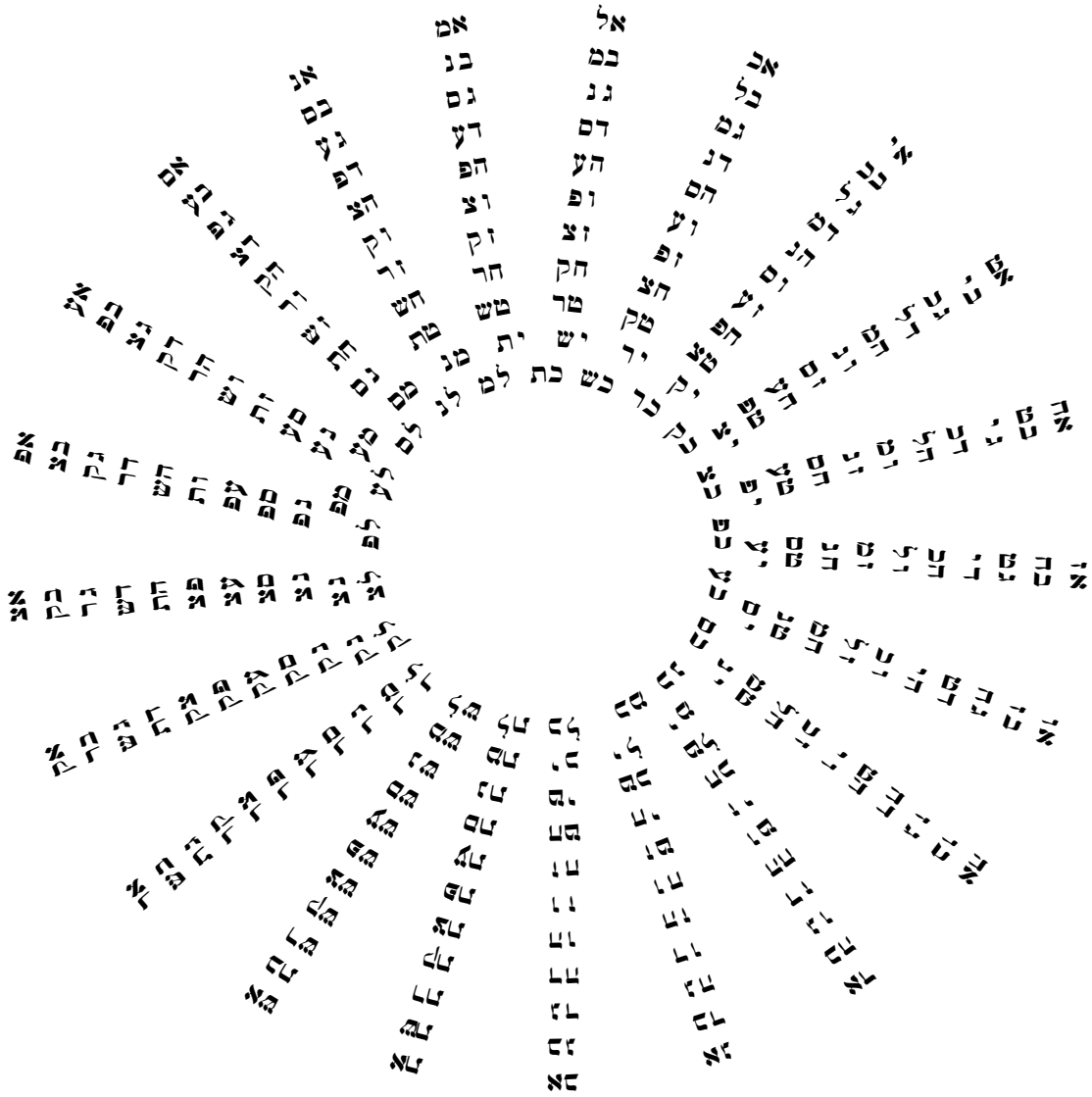
The rectangular array has been plotted to describe a circle below, to suggest the wheel which is

ספר יצירה ע"פ הא לנכ זרע

(ב)

capable of both spinning while revolving as discussed above, in Mishna 4.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(לד)

According to R. Moshe Cordovero the 231 sets above can be restated beginning at the end to form another 231 gates moving backwards. I have plotted them in a wheel to show how they can be seen spiralling in and out of the center.

אב	אג	אד	אה	או	אז	אח	אט	אי	אכ	אל	אמ	אנ	אס	אע	אפ	אצ	אק	אר	אש	את
בא	בג	בד	בה	בו	בז	בח	בט	בי	בכ	בל	במ	בנ	בס	בע	בפ	בצ	בק	בר	בש	בת
גא	גב	גד	גה	גו	גז	גח	גט	גי	גכ	גל	גמ	גנ	גס	גע	גפ	גצ	גק	גר	גש	גת
דא	דב	דג	דה	דו	דז	דח	דט	די	דכ	דל	דמ	דנ	דס	דע	דפ	דצ	דק	דר	דש	דת
הא	הב	הג	הד	הו	הז	הח	הט	הי	הכ	הל	המ	הנ	הס	הע	הפ	הצ	הק	הר	הש	הת
וא	וב	וג	וד	וה	וז	וח	וט	וי	וכ	ול	ומ	ונ	וב	וע	ופ	וצ	וק	ור	וש	ות
זא	זב	זג	זד	זה	זז	זח	זט	זי	זכ	זל	זמ	זנ	זס	זע	זפ	זצ	זק	זר	זש	זת
חא	חב	חג	חד	חה	חו	חז	חט	חי	חכ	חל	חמ	חנ	חס	חע	חפ	חצ	חק	חר	חש	חת
טא	טב	טג	טד	טה	טז	טז	טח	טי	טכ	טל	טמ	טנ	טס	טע	טפ	טצ	טק	טר	טש	טת
יא	יב	יג	יד	יה	יו	יז	יח	יט	יכ	יל	ימ	ינ	יס	יע	יפ	יצ	יק	יר	יש	ית
כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	כי	כל	כמ	כנ	כס	כע	כפ	כצ	כק	כר	כש	כת
לא	לב	לג	לד	לה	לו	לז	לח	לט	לי	לכ	למ	לנ	לס	לע	לפ	לצ	לק	לר	לש	לת
מא	מב	מג	מד	מה	מו	מז	מח	מט	מי	מל	מנ	מס	מע	מפ	מצ	מק	מר	מש	מת	
נא	נב	נג	נד	נה	נו	נז	נח	נט	ני	נל	נמ	ננ	נס	נע	נפ	נצ	נק	נר	נש	נת
סא	סב	סג	סד	סה	סו	סז	סח	סט	סי	סל	סמ	סנ	סס	סע	ספ	סצ	סק	סר	סש	סת
עא	עב	עג	עד	עה	עו	עז	עה	עט	עי	על	עמ	ענ	עס	עפ	עצ	עק	ער	עש	עת	
פא	פב	פג	פד	פה	פו	פז	פח	פט	פי	פל	פמ	פנ	פס	פע	פצ	פק	פר	פש	פת	
צא	צב	צג	צד	צה	צו	צז	צה	צט	צי	צל	צמ	צנ	צס	צע	צפ	צק	צר	צש	צת	
קא	קב	קג	קד	קה	קו	קז	קח	קט	קי	קל	קמ	קנ	קס	קע	קפ	קצ	קר	קש	קת	
רא	רב	רג	רד	רה	רו	רז	רח	רט	רי	רל	רמ	רנ	רס	רע	רפ	רצ	רק	רש	רת	
שא	שב	שג	שד	שה	שו	שז	שח	שט	שי	של	שמ	שנ	שס	שע	שפ	שצ	שק	שר	שת	
תא	תב	תג	תד	תה	תו	תז	תח	תט	תי	תל	תמ	תנ	תס	תע	תפ	תצ	תק	תר	תש	

ספר יצירה ע"פ הא לנב זרע

טו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

End the Second Chapter
תם פרק שני